Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 44 (1544) ♦ Четвер, 13 березня 1997 року ♦ Ціна договірна

Мінімум – вище. Заборгованість – нижче

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 12 березня

Напередодні народні депутати не дійшли згоди щодо оцінки підсумків дня уряду. Тому доопрацьований проект постанови «Про дії Кабінету міністрів України щодо подолання економічної кризи, поліпшення керованості державним сектором економіки, ліквідацію взаємозаборгованості підприємств і заборгованості по заробітній платі» винесено на ранкове засідання. Серед пропозицій до цього законопроекту були й такі: різко скоротити кількість міністерств та управлінського апарату; притягнути до персональної відповідальності окремих урядовців, винних у тому, що Україна опинилася в кризовому стані; скоротити фінансування виконавчих структур тощо. Жодна з них не набрала потрібної кількості голосів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ми знову в союзі

Президент України Леонід Кучма високо оцінив підписану в Кишиневі Декларацію про основні принципи створення митного союзу між Молдовою та Україною, зазначивши, що майбутній митний альянс —союз рівноправних держав.

Під час візиту Президента до Молдови неодноразово було підкреслено, що кожна з країн підтримує територіальну цілісність іншої держави. Л. Кучма також сказав, що Київ готовий займати активнішу позицію у врегулюванні придністровської проблеми, повідомляє ДІНАУ—Укрінформ.

Президенти України та Республіки Молдова зустрілися з керівництвом адміністрації Придністровського регіону Ігорем Смірновим та Григорієм Маракуцею. Зокрема, йшлося про розвиток економічного співробітництва між Придністров'ям та Україною. Після підписання в Кишиневі угоди про співробітництво між прикордонними областями та адміністративно-територіальними одиницями Республіки Молдова та України підприємства Придністровського регіону отримали широкі можливості налагоджувати тісні зв'язки з українськими партнерами.

МИТНИЦЯ. Це дорого, але вигідно. ДЛЯ ДЕРЖАВИ





МИТНИЦЯ — своєрідна візитівка держави. На ній зосереджено чи не всі «плюси» і «мінуси», що є в економіці країни, в її соціальній сфері. Митниця — відображення проблем і здобутків. Щоб якомога чіткіше виконували свій обов'язок митники, ліпше почували себе ті, хто перетинає кордон України: таке поєднання інтересів держави з правами людини і громадянина — завдання нового проекту Митного кодексу України. **Про це читайте матеріали на 3-й сторінці номера.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Профспілки підуть іншим шляхом

Федерація профспілок України не братиме участі у всеукраїнському страйку 18 березня, заявив її лідер Олександр Стоян.

В інтерв'ю агенції «Інтерфакс-Україна» він зазначив, що профспілки не є політичною організацією і тому не можуть брати участь у політичних акціях.

На думку О. Стояна, зупиняти виробництво в умовах його спаду для проведення акцій протесту можуть лише люди, які не шанують свою державу. «Головне, чого можна досягти в ході цієї акції — продемонструвати рівень невдоволення мас, який і так відомий», — сказав він.

Лідер ФПУ вважає «більш цивілізованими» методами боротьби за права трудящих переговори з урядом.

У нове тисячоліття — з українською Біблією

У Києві затверджено проект плану заходів щодо підготовки і святкування в Україні 2000-ліття Різдва Христового.

На засіданні оргкомітету прийнято рішення підготувати проект указу Президента України про реабілітацію церков, священнослужителів і віруючих, які стали жертвами необгрунтованих репресій під час тоталітарного режиму.

До 2000 року, як повідомив голова оргкомітету віце-прем'єр-міністр Іван Курас, плановано, зокрема, закінчити переклад Біблії українською мовою, а також завершити ремонт та будівництво пам'ятників, що пов'язані з історією християнства в Україні, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

З електроенергією вирішили. Зі сміттєвозами – ні

Харківська область перейшла на енергетичне самозабезпечення. Розвивати власну енергосистему керівництво регіону має намір за рахунок додаткових поставок місцевого газу на Зміївську електростанцію. Втім, головне завдання цього «маневру» не в перетягуванні ковдри на себе, а в зменшенні мінімум на десять відсотків ціни на електроенергію і для населення, і для підприємств.

А ось «сміттєву» проблему міськвиконкому поки що розв'язати не вдається. З третього березня з міста не вивезено жодної машини побутових відходів та сміття. Водії спеціалізованого транспортного підприємства оголосили страйк через постійну невиплату їм заробітної плати. Представники міськвиконкому намагаються умовити страйкарів на поетапну виплату боргів. Однак останні вирішили стояти до кінця: або вся зарплата — або місто поглине бруд.

Згадали про приватний сектор

На Одещині з нинішнього року вводять нову форму обліку одержуваної сільгосппродукції: з гектара угідь на території сільської ради. Вона повніше відображатиме стан справ на селі, адже окрім колективних господарств, по яких досі вели облік, скрізь є ще фермери, просто селяни зі своїм присадибним господарством. До речі, саме приватний сектор уже тепер посів чільне місце з виробництва ряду видів тваринницької та деякої іншої продукції. Водночас із введенням нової форми обліку вживають заходів щодо розвитку мережі заготівель продукції від населення.

У номер

В Утрехт — з привітом

11 березня у нідерландському місті Утрехт відбулась урочиста церемонія відкриття фестивалю «Дні України в Утрехті», який організовано рядом нідерландських громадських організацій разом з посольством України в державах Бенілюксу, — повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Перед учасниками церемонії виступив посол України в державах Бенілюксу Борис Тарасюк, який зачитав присутнім послання Президента України Леоніда Кучми до учасників і організаторів фестивалю. У посланні висловлено глибоке задоволення всебічним розвитком дружніх відносин між нашими державами і народами.

Дні України в Утрехті покликані не тільки продемонструвати голландцям вагомий внесок у європейську культуру та інтелектуальну спадщину, який зробив народ України, а й ще раз привернути увагу до великого потенціалу співробітництва.

Насичена програма фестивалю, яка передбачає виступи українських митців, демонстрацію художніх і документальних фільмів, завершиться 22 березня святковим концертом у музичному центрі міста Вреденбург.

Новий поворот

Державна комісія єдиного часу і еталонних частот України повідомляє, що відповідно до постанови Кабміну на території України 30 березня 1997 року о третій годині за київським часом вводиться «літній час» переведенням стрілки годинника на одну годину вперед.

З метою забезпечення єдності обчислення часу на всій території України та переходу Автономної Республіки Крим і Севастополя до чинного в Україні порядку обчислення часу, переведення стрілки годинника на території Автономної Республіки Крим і Севастополя не проводиться.

Офіційно

Указом Президента України за мужність і відвагу, виявлені під час авіаційної катастрофи пасажирського літака «Боїнг-767», відзнакою глави держави — орденом «За мужність» III ступеня нагороджено заступника командира авіаційного корпусу з озброєння Військово-Повітряних сил України, полковника Віктора Дмитровича ЛИСОГО; заступника начальника авіаційного ремонтного заводу авіаційного корпусу Військово-Повітряних сил України, підполковника Євгена Івановича ТЄРЯЄВА (посмертно); начальника авіаційного ремонтного заводу авіаційного корпусу Військово-Повітряних сил України, полковника Віталія Володимировича ЮХАЧОВА.

До відома делегатів І з'їзду Аграрної партії України

Виконавчий комітет Аграрної партії України повідомляє, що І з'їзд Аграрної партії України розпочне роботу 15 березня 1997 року об 11 годині в Українському домі.

Реєстрація делегатів та запрошених — з 9 години 15 березня.

Парламентська хроніка

Мінімум — вище. Заборгованість — нижче

(Початок на 1-й стор.).

Щодо скорочення кількості міністерств, то Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, який був присутній на пленарному засіданні, поінформував, що до 15 квітня буде проведено реорганізацію міністерств та відомств, і вони замість галузевого управління перейдуть на функціональне. Це, в свою чергу, дасть можливість значно скоротити кількість міністерських чиновників.

Сесія підтримала пропозицію народного депутата Олександра Єльяшкевича про опублікування в «Урядовому кур'єрі» графіка погашення заборгованості у зарплаті для ознайомлення з ним широкого загалу.

Народні депутати схвалили постанову в цілому. Контроль за її виконанням покладено на відповідні профільні комісії Верховної Ради України.



Потрібної кількості голосів не набрав проект постанови Верховної Ради України про деякі зміни до режиму роботи Верховної Ради України, яку запропонував Голова Верховної Ради України Олександр Мороз та підтримало чимало представників фракцій і груп. У цьому документі пропонується обговорення і прийняття проектів законів у першому читанні проводити на ранкових та денних засіданнях, а прийняття у другому читанні перенести на вечірнє засідання з 17-ї до 18-ї години. Очевидно, до цього питання парламентарії ще повернуться на денному засіданні.



Далі парламент прийняв у першому читанні проект закону України «Про внесення змін до Декрету Кабінету міністрів України від 25 грудня 1992 року «Про прибутковий податок з громадян» та проект постанови «Про поетапне підвищення неоподатковуваного мінімуму доходів громадян». Цим законопроектом пропонується підняти планку неоподатковуваного мінімуму вдвічі. Цілком можливо, що буде створено новий механізм оподаткування прибутку громадян, який діятиме на користь менш забезпеченої частини громадян України. Саме такі пропозиції лунали у виступах народних депутатів.

Проект закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» народні депутати України після нетривалого обговорення відправили на доопрацювання.

Парламент прискорив розгляд проекту закону України «Про місцеве самоврядування». Як і слід було сподіватися, гостра дискусія навколо цього законопроекту розпочалася буквально з перших хвилин. Нічого дивного немає, адже народні депутати вважають цей закон другим за важливістю після Конституції. Тому прискіпливо ставляться не лише до кожної статті, а й до термінів, щоб не було двозначностей чи грунту для різних тлумачень.

Усього до законопроекту парламентарії та Президент України внесли понад 2,5 тисячі поправок, змін та доповнень. Розгляд кожної з них, а депутати, автори цих доповнень, наполягають на тому, вимагає чимало часу. Наприклад, до перерви найдовше дискутувалося питання про повноваження району в місті. З огляду на прискіпливість депутатів до цього законопроекту, можна з певністю твердити, що його розгляд триватиме не лише сьогодні.

Василь ТУГЛУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Самоврядування і самозабезпечення

Питанню формування місцевого бюджету було присвячено прес-конференцію членів тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання проекту закону «Про місцеве самоврядування в Україні» народних депутатів України Георгія Найди, Петра Швидкого та Володимира Ковтунця.

На думку парламентаріїв, комісії вдалося дійти згоди з фракціями і групами й чітко виписати повноваження, здійснивши поділ влади на всіх рівнях.

Однак розділ про бюджет місцевого самоврядування, незважаючи на те, що до його опрацювання було залучено фахівців-фінансистів, представників бюджетної комісії парламенту, сприйнято неоднозначно. Як зазначали парламентарії, розбіжності у поглядах стосуються того, чи виділятимуть кошти з державного бюджету для підтримки місцевих бюджетів, чи на місцях залишатиметься відсоток від загальнодержавних податків. І хоча вперше концептуально виписано статті про бюджети села, селища, міста та району й області, визначено вплив Кабінету міністрів на формування місцевих бюджетів, спільного знаменника нема. Розробники прагнули, щоб бюджет формувався знизу догори, щоб на місцевому рівні були закріплені окремі види податків. Однак є побоювання, що цих коштів буде вочевидь недостатньо для мінімального забезпечення більшості населених пунктів.

Одне слово, на думку народних депутатів, сесії доведеться чимало попрацювати над цим питанням, щоб самоврядування мало не лише теоретичну, а й надійну фінансову основу.

Василь ЮРЧЕНКО.

УДРУГЕ НА ТІ САМІ ГРАБЛІ?

В україно-румунських переговорах знову сенсація. І знову неприємна: румунська сторона не підтвердила досягнутих під час останнього, київського, раунду домовленостей, заявила про необхідність повернутися до розгляду вже узгоджених питань та внесла кілька нових пропозицій.

Здавалося, переговори ось-ось мають закінчуватися. Надзвичайний і Повноважний Посол Румунії в Україні Іон Бістреану заявив: «Текст договору узгоджено на рівні керівників делегацій двох країн». Тобто на рівні першого заступника міністра закордонних справ України Антона Бутейка та держсекретаря МЗС Румунії Думітру Чаушу. Залишалося тільки одне: щоб румунська сторона підтвердила досягнуті домовленості після повернення до Бухареста.

Оптимізму додавали сподівання, що Румунія вміє вчитися на гірких помилках не такого вже й далекого минулого. Річ у тім, що в липні 1995 року, під час візиту до Києва румунської делегації на чолі з тодішнім держсекретарем румунського МЗС Марчелло Діну, текст базового політичного договору теж було майже узгоджено. Але, як і тепер, тоді румунська сторона домовленостей не підтвердила, а згодом в односторонньому порядку внесла до тексту зміни. Такий «маневр» призвів до тривалої — понад півроку —перерви у переговорному процесі, до загального погіршення двосторонніх відносин. Отож можна було очікувати, що вдруге на ті самі граблі Бухарест не наступить, хоча б тому, що біля керма там — нові люди. Але — не сталося.

—Те, що Румунія вже вдруге відмовилася від уже оголошеного консенсусу, викликає сумніви в щирості її бажання підписати такий договір, який підтверджував би нинішні лінії україно-румунського кордону і відмову від територіальних претензій тепер і в майбутньому, —заявив один із експертів МЗС України в інтерв'ю «Інтерфаксу-Україна». Від себе додамо, що нинішня ситуація викликає не те що сумніви, а навіть упевненість у тому, що Румунія будь-що прагне зберегти позиції для висунення територіальних претензій. Адже якщо текст вже було узгоджено, то там напевне не було згадки про пакт Ріббентропа—Молотова, а було записано про визнання сучасної лінії кордону, підтверджено зобов'язання не зачіпати територіальні питання в майбутньому, поставлено крапку на дискусіях довкола о. Зміїний тощо. Та в Бухаресті зважили, що ці та інші положення «неприйнятні». Що ж, наші сусіди ще раз скинули овечу шкуру й залишилися в справжній.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

З КОНСОРЦІУМОМ ВАС!

Білоруський «Промбудбанк» став третім співзасновником російсько-українського спільного банку, який створили «Промінвестбанк» України і «Кредитімпексбанк» Росії.

Це сприяє розвиткові торговельно-економічних відносин між нашими державами, зазначив у розмові з кореспондентом ДІНАУ-Укрінформу голова правління «Промінвестбанку» Володимир Матвієнко. Спільний російсько-українсько-білоруський банк, на його думку, дасть змогу сконцентрувати фінансові ресурси на пріоритетних напрямах обслуговування промисловості. При цьому не тільки прискорюється проходження коштів, а й гарантуються певні промислові поставки.

У міжбанківських угодах чітко визначено засади співпраці, кожна сторона контролює кореспондентські рахунки, створює умови для готівкового забезпечення своїх клієнтів. Всі три сторони є представниками Ради банку, входять до правління і контролюють діяльність банківського об'єднання.

Досягнуто ще однієї угоди — про створення банківського консорціуму, що є новим явищем у банківській справі не тільки на теренах України, а й у міждержавних відносинах.

Полеміка

Митниця. Це дорого, але вигідно. Для держави

***НЕЩОДАВНО** відбулося спільне засідання Державного митного комітету і спеціальної тимчасової комісії з опрацювання митного законодавства України. Законодавці та практики розставили практично всі крапки над «і» в проекті нового Митного кодексу.*

Те, що митне законодавство, що відображає нову економічну систему України, має бути ухвалене якнайшвидше, ні в кого заперечень не викликало. Однак народних депутатів цікавили деталі проекту. Під час полеміки постало питання: що бере і що дає українська митниця і чому митники, надаючи платні послуги, не сплачують за оренду приміщень? **Голова держмитниці Леонід ДЕРКАЧ** відповів на це так. Мовляв, митниця — державна структура, яка перебуває на утриманні держбюджету. Держава надає їй певні суми, із яких вона й має сплачувати оренду. Однак, на думку Деркача, недоцільно перекладати гроші з лівої кишені одного піджака до правої. Митниця й так сприяє чималим надходженням до бюджету.



Депутат Степан ХМАРА вважає за необхідне визначити статус нового військового формування — служби митної сторожі, а також чітко окреслити повноваження митників щодо проведення оперативно-розшукових операцій. На думку депутата, це необхідно зробити, аби запобігти виникненню «держави в державі» і зрощуванню митниці з кримінальними структурами.



Валерія АЛЬОШИНА, члена парламентської Комісії з питань фінансів і банківської діяльності, цікавила квота, введена на безмитне ввезення товару в Україну. Для фізичних осіб вона становить 200 екю. Член спеціальної тимчасової комісії ВР з опрацювання митного законодавства висловив сумніви щодо доцільності таких обмежень у період, коли «економічний туризм» для багатьох громадян України — єдиний засіб заробляння коштів для існування. На це зауваження Леонід Деркач відрізав твердо та безапеляційно: подібним заходом (вилучення митної данини на ввезення товарів вартістю більше 200 екю) ми захищаємо вітчизняного товаровиробника. Така практика існує в Росії та Білорусі і цілком себе виправдовує. Проти цього аргументу щось сказати важко, бо головна мета нового митного законодавства — захист економічних інтересів держави.



І все ж таки, незважаючи на бурхливу дискусію, істотних розбіжностей щодо проекту нового Митного кодексу не було.



— Ухвалення українського митного законодавства сприятиме налагодженню цивілізованих зовнішньоекономічних відносин, нормальному продуктивному функціонуванню митної служби і, звичайно ж, планомірним надходженням до державного бюджету, —вважає **голова тимчасової комісії ВР з опрацювання митного законодавства Юрій КРИЗСЬКИЙ.**

Олег ВІКТОРОВ.

Дарма хліба не їдять

***НЕВДОВЗІ** парламент України розгляне в другому читанні проект Митного кодексу України. Цей законопроект підготовлено Державним митним комітетом за участі провідних фахівців митної справи та наукових працівників. Він пройшов експертизу у вісімнадцяти зацікавлених вітчизняних міністерствах і відомствах, отримав резолюцію експертів Всесвітньої митної організації (ВМО) і 21 генерального директорату ЄС (митні та зовнішньоекономічні зв'язки).*

Західні спеціалісти обстоювали максимальну ідентифікацію українського Митного кодексу (МК) з митним законодавством країн Європейської співдружності, передусім розділів щодо митних платежів і тарифів, транзитних перевезень, особливостей митного контролю транспортних засобів на морському, залізничному, авіаційному, автомобільному та трубопровідному каналах, міжнародних зв'язків митних служб тощо.

В інтересах адаптації нового МК України до митних актів Генеральний директорат ЄС порадив об'єднати два чинні нині основні законодавчі акти — Митний кодекс (старого зразка) і Закон України «Про єдиний митний тариф» в один деталізований Митний кодекс України. І ось, зваживши на всі зауваження та поправки до нового митного законодавства, розробники з нетерпінням чекають на рішення Верховної Ради.

Що таке добре і що таке погано?

Для довідки.

Сьогодні митну службу несуть більш як 17 тисяч чоловік. Довжина кордону України понад 8 тис. км. 1996 року митна система країни налічувала 70 митниць і 257 митних постів. На потреби митниці з держбюджету-96 було надано 364,8 млн. грн. Митниця повернула до державної скарбниці лише за митним збором 525 млн. грн.

Як видно, охоронці економічних «воріт» держави дарма хліба не їдять і своє існування виправдовують цілком.



На практиці. А в теорії сучасної митної системи з часом утворилися значні прогалини. Чинний і досі Митний кодекс України було прийнято в грудні 1991 року, в період, коли наша країна у правовому плані тільки-но оформлялася як незалежна держава. А сьогодні фахівці-теоретики, а особливо — практики, констатують її моральну застарілість і «профнепридатність».

Деякі моменти МК суперечать новій Конституції України та іншим законодавчим актам. (З 1991 року до МК було внесено більш як 70 різних поправок.)

У старому кодексі не зафіксовано нових відносин України з ЄС, міжнародними економічними та митними союзами.

За п'ять років існування митна система зазнала чимало змін. Удвічі збільшилася кількість митниць, у п'ять разів — кількість митних постів. Створено нові структурні об'єднання — регіональні митниці. З'явилася нова структурна вертикаль: Держмитна служба — регіональні митниці — митниці. Отож, нова структура митниці України потребує законодавчого закріплення.

Ольга ВАУЛІНА.

Переправи не буде: поромник захворів,

або Чому непросто перебратися через Дністер на митних постах Вінницької області

Майже на всій 200-кілометровій ділянці україно-молдовського кордону, що пролягла по Дністру територією Вінницької області, налічується тільки три пости (два автомобільні, один — залізничний). Ще на двох пунктах митного пропуску переправа здійснюється за допомогою плавзасобів — поромів, катерів і моторних човнів. За словами начальника Могилів-Подільської митниці Володимира Сидорука, всі вони є власністю Молдови. «Раніше, — каже Володимир В'ячеславович, — ми хоч знали, кому вони належать, — Рибницькому пароплавству. У разі потреби було до кого звернутись, а тепер...»

З'ясовується, бал на переправі правлять підприємці, —у їхніх руках опинилися згадані вище плавзасоби. Вони диктують ціни: вартість перевезення автомобіля визначають залежно від його вантажопідйомності — із розрахунку 3 леї за одну тонну (один лей дорівнює 45 коп.). Графік роботи також встановлюють вони. Втім, не завжди його дотримують. Мені розповіли випадок, коли пором кинув якір біля молдовського берега лише тому, що поромник вирішив зайнятися невідкладною хатньою справою — висаджував розсаду помідорів. До речі, пором не працює і в ряді інших випадків — коли піднімається рівень води, коли скресає крига, не кажучи вже про зимові дні.

—Чим у такий час зайняті митники? — запитую у В. Сидорука.

—Як, чим? Самопідготовкою...

Ось так протягом п'яти років, відколи створено митницю, наші митники перебувають під каблуком у сусідів. Певне, такий стан справ задовольняє Держмитком, інакше давно б знайшли вихід із ситуації. Скажімо, довгий час точаться розмови про наведення понтонного моста на митному посту «Ямпіль». Силами місцевої влади таке питання навряд чи може бути розв'язане — де сьогодні взяти коштів? А ось згадане поважне відомство могло б підставити плече. Знайшлися ж кошти (треба думати, немалі) на спорудження адмінприміщення митного поста, на будівництво пункту огляду транспорту на митниці в Могилеві-Подільському. До слова сказати, торік митниця дала до бюджету більш як чотири мільйони гривень грошових надходжень. Міст, про який іде мова, гадаю, має значно меншу вартість.

Утім, Держмитком, схоже, не звик рахувати копійку. Мається на увазі не тільки випадок з виплатою зарплати людям, які днями, а то й місяцями займаються самопідготовкою. Кошти летять на вітер ще з однієї причини: митні пости на Дністрі досі не мають визначеного статусу. Вони укомплектовані штатами навіть на тих невеликих переходах, де протягом дня, як мовиться, і пташка не перелетить. До таких, зокрема, належить митний пост у селі Великій Кісниці того ж Ямпільського району. Хіба тут не можна обійтися створенням пункту спрощеного переходу, де службу несуть тільки прикордонники? Тим часом перевезення вантажів можна зосередити на одному-двох конкретно визначених переходах...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На «воротах» — під присягою

***ДЕРЖАВНИЙ** митний комітет України виступив з рядом раціоналізаторських пропозицій щодо вдосконалення чинного Митного кодексу. Ці «ноу-хау» продиктовано часом та економічною потребою. Певною мірою, вони є основою нового митного законодавства України. Основні новаторські норми проекту кодексу коментує голова Держмиткому Леонід ДЕРКАЧ.*

— У проекті подано принципово важливі з позиції нашої державності правові норми — митна територія, митний кордон, спеціальні митні зони, — пояснює головний митник України.

Нововведенням до міжнародних правил торгівлі **є зафіксована у проекті норма про використання рівноцінних митних процедур незалежно від країни—власника товарів, вантажів та транспортних засобів, а також від того, до якої країни надходить чи звідки прибув товар.**

Проект МК багато в чому спрощує процедуру митного контролю. Насамперед йдеться мова про законодавче визнання запроваджених у країнах ЄС норм **спеціального режиму огляду речей пасажирів та їх звільнення від обов'язкового декларування. Про створення так званих «зелених коридорів». Нові правила огляду та опису звільнять громадян певною мірою від принизливої перевірки «власного майна»...**

Таку, що заслуговує на увагу та **одобрення є** досить прогресивне нововведення у вітчизняній практиці —здійснення митних операцій під час переміщення громадян та вантажів різними видами транспорту. Згідно з проектом, **правовий статус отримають митні брокери та перевізники.**

Новими у запропонованому законопроекті є, на думку Леоніда Деркача, **методи визначення митної вартості товарів.** При цьому планується запровадження на практиці **декларування митної вартості,** що істотно вплине на повноту нарахування та стягнення подаків та зборів, з одного боку, та на гарантовані надходження до держбюджету — з іншого.

У проекті кодексу пропонується надати митним органам **статусу правоохоронних,** дозволити їм проводити **оперативно-пошукову діяльність** у межах України.

Уже сьогодні в українській митній системі введено новий вид послуг — **митна стража.** Її основне завдання — **супровід транзитних вантажів, профілактика втрати транзиту на теренах нашої країни. При цьому митниця з транзиту стягує заставу-мито та повертає її, коли** іноземний вантаж благополучно перетинає кордон України.

Председатель митного комітету країни запевнив, що нове митне законодавство перед»являє чимало вимог до самих вартових економічних «воріт» України. Ряд його пунктів спрямовано **на профілактику хабарництва, корупції, негідної поведінки працівників митниці.** Новий МК застерігає, що посадові особи, яким надається персональне звання, складають урочисту присягу працівників митних органів, **на зразок клятви Гіппократа, і присягаються бути відданими справі української державності,** дотримувати норм Конституції, Митного кодексу та законодавства України.

Хочеться вірити — це мобілізує та надихне на чесну працю доблесних охоронців митного порядку. Їх внесок у деравний бюджет зростатиме рік у рік.

Ольга ВІТЕР

Хроніка. Факти. Події

● *Мінськ*

Інтегруються. За бажанням трудящих

«Ідея єднання двох братніх народів спирається на підтримку більшості населення. Люди хочуть бути ближчими одне до одного, вільно спілкуватися, використовувати спільні культурні, освітні та інформаційні можливості. Кордони їм непотрібні».

Про це йшлося у зверненні президента РФ Бориса Єльцина до учасників проведених у Мінську Парламентських зборів співтовариства Росії і Бєларусі. Президент РФ висловив упевненість, що Парламентські збори нададуть нового динамізму інтеграції Росії та Беларусі, сприятимуть подальшому зміцненню дружби двох братніх народів.

У свою чергу, президент Беларусі, виступаючи на зборах, заявив, що протягом цього року мають бути уніфіковані податкове, бюджетне та валютне законодавства Росії та Беларусі. «З метою переходу на єдину грошову одиницю Бєларусь уже перейшла на формування курсу білоруського рубля», — повідомив О. Лукашенко.

● *Москва*

Усе по-новому в новому уряді

Президент Росії Борис Єльцин своїм указом оголосив про реорганізацію уряду: як персональну, так і структурну. Зокрема, в новому Кабінеті міністрів передбачено посаду лише одного віце-прем'єра, скорочується число міністрів. Новий склад уряду буде сформовано протягом тижня прем'єр-міністром Віктором Черномирдіним та його заступником Анатолієм Чубайсом.

● *Нью-Йорк*

Поліцейських — на лаву підсудних?

Передати до суду працівників хорватської поліції, дії якої спровокували масові мусульмано-хорватські сутички в Мостарі, зажадали члени Ради Безпеки ООН. Вони цілком поділяють висновки Міжнародної комісії ООН з участю представників Сил зі стабілізації та міжнародних поліцейських формувань у Боснії та Герцеговині, котра поклала на хорватську сторону відповідальність за події, що сталися 10 лютого.

● *Вашингтон*

Будьмо демократичні до кінця

Реформувати систему фінансування передвиборних кампаній в Америці таким чином, щоб обмежити вплив «грошового чинника» в політиці, закликав президент Білл Клінтон. Він підтримав ідею надання кандидатам на виборах безплатної можливості прямого і рівного звернення до виборців по телебаченню. Нині США — це «єдина велика демократична країна», де кандидати на виборні посади не мають такої можливості, зазначив Клінтон.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Коментар

Криза закінчиться?

ЩО БЛИЖЧЕ саміт на найвищому рівні у Гельсінкі, то більше в пресі з'являється прогнозів щодо його результатів, а НАТО і, до речі, ЄС намагаються наобіцяти Росії якомога більше благ, аби тільки вона була більш прихильною до них.

Щодо ЄС, то цю інституцію можна цілком зрозуміти: у країни союзу надходить 40 відсотків російського експорту, тоді як у США — лише чотири. Тому очевидно, що тісне економічне співробітництво з Росією сприятиме досягненню з нею і політичних компромісів.

Однак НАТО не може надто розслаблятися. Відразу після зустрічі Президента РФ з представниками ЄС, яка відбулася минулого тижня, Борис Єльцин вкотре заявив про своє несприйняття планів розширення НАТО на схід, проте дав зрозуміти, що Росія не зацікавлена в конфронтації із Заходом. Адже зовсім не заперечує проти розширення... Європейського Союзу.

Тому світ чекає на зустріч Клінтона та Єльцина у Гельсінкі 20—21 березня з надією на подолання кризи. Хоча судячи з дуже незначних успіхів багатьох політиків, які здійснювали вояжі до Москви, зокрема держсекретаря США Мадлен Олбрайт, навряд чи на саміті вдасться досягнути істотних домовленостей у питанні розширення НАТО на схід. Швидше за все, зустріч дасть змогу лише уточнити позиції. Реальні результати можна очікувати, найімовірніше, у травні, коли Президент США Білл Клінтон знову прибуде в Європу, або вже під час чергового саміту «великої сімки» в липні.

І зрозуміло чому: Клінтон і Єльцин у програму зустрічі в Гельсінкі внесли питання про економічну допомогу Росії. Тож у Росії є можливість собі дещо виторгувати.

А Україна? Здається, наше зовнішньополітичне відомство намагається робити все від нього залежне і навіть більше, щоб, торгуючись, сильні світу про неї принаймні не забували. І чого досягло?

Що змогло: генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана, перебуваючи минулого тижня з робочим візитом у Великобританії, заявив, що НАТО має намір оформити свої відносини з Україною як співробітництво в галузі європейської безпеки ще до липневого саміту в Мадриді. — «Україна посідає центральне місце в структурі європейської безпеки, — підкреслив він. — Ми зацікавлені в стабільній і демократичній Україні. Підписання відповідної угоди з Києвом дасть змогу значно зміцнити наше партнерство».

Саме підписання такого документа ось уже протягом майже двох років добивається Київ. І небезпідставно, не довіряючи самому лише джентльменському слову, яке дало НАТО щодо безпеки європейських країн, які мають позаблоковий і без'ядерний статус. І тут немає нічого дивного: колишні республіки Радянського Союзу побоюються, що Захід, розвиваючи свої відносини переважно з Росією, відсуває на задній план їхні проблеми.

До речі, такі побоювання висловив нещодавно в інтерв'ю газеті «Франкфуртер альгемайне» міністр закордонних справ Геннадій Удовенко: «Україна тривожиться за свою безпеку, і це пов'язано насамперед з амбіціями Росії, яка вважає, що до неї й надалі слід ставитися як до великої держави і поважати її претензії до країн Східної Європи, що були раніше у зоні впливу Москви».

Ще один крок, щоб убезпечити себе від цих та інших амбіцій, Геннадій Удовенко зробив наприкінці минулого тижня, зустрівшись у Вашингтоні з державним секретарем США Мадлен Олбрайт. Під час зустрічі теж ішлося не так про принципи особливого партнерства з НАТО, оскільки політики вже розробили і спільну концепцію, і механізми її реалізації, як про «узаконення» його, тобто про підписання відповідного документа. А це —справа не такого вже й далекого майбутнього.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Із життя «зірок»

Доведеться платити...



ПАРИЗЬКИЙ суд присудив Бріжит Бардо і видавництво «Грассе», яке випустило нашумілу автобіографічну книгу екс-кінозірки «Ініціали Б. Б.», до виплати її колишньому чоловікові Жану Шар'є та їхньому синові Ніколя штрафів — 150 та 100 тисяч франків.



Суд розцінив опис майже на 80 сторінок спільного життя Бардо і Шар'є як «вторгнення в особисте життя» її колишнього чоловіка. Щоправда, Жак і Ніколя Шар'є розраховували отримати за своїм позовом значно більше — 10 мільйонів франків компенсації і вилучення із перевидань книги всіх неприємних епітетів з приводу невдалого шлюбу Бардо і Шар'є. Проте суд лише зобов'язав вміщувати в наступних перевиданнях мемуарів Бардо виписки із присуду суду. Не виключено, що для публіки, яка ось уже півроку як розкуповує бестселер, така «ремарка» стане ще більш притягувальним чинником.

Іншого не дано

УСЕРЕДИНІ червня в Канаді відбуватиметься конференція «Канадсько-українська ділова ініціатива — 1997». Хоч ініціатива і належить приватному сектору, але підтримується урядами обох країн та провінцій —Альберта, Саскачеван, Манітоба.

Кореспондент «Голосу України» взяла інтерв'ю у радника з питань економіки і комерції посольства Канади в Україні Леррі ДАФФІЛДА.

—Пане Даффілд, проблеми яких галузей обговорюватимуть учасники конференції?

—Канадські й українські підприємці концентруватимуть увагу на трьох галузях: енергетиці та енергозбереженні, сільському господарстві, будівництві.

—Чому саме на них?

—Насамперед тому, що для вашої країни вони є визначальними. Чи не так? А по-друге, стан українських ресурсів збігається з канадськими експертними знаннями й досвідом розвитку.

Саме тому ми запрошуємо українських підприємців, переважна більшість яких представлятиме приватний сектор, не тільки на зустрічі з представниками канадських компаній, що мають бізнес у цих галузях, а



й для того, щоб вони на власні очі побачили, як це робиться. Тому після спільної дводенної конференції наші гості візьмуть участь у триденних програмах, так би мовити, за інтересами, які відбудуться у трьох містах Західної Канади.

—Що це будуть за програми?

—У Калгарі пройде нарада з питань капіталовкладень та розвитку й енергетики. Тут також відбудеться двосторонній форум на рівні урядів, що вже став ефективним важелем допомоги у визначенні та розв'язанні проблем, які виникають в економічних відносинах обох країн.

Триденна енергетична програма має такі напрями, як розвідка нафти і газу, їх видобуток і переробка, виробництво електроенергії, трубопровідне транспортування та інше.

Програма з сільського господарства охоплюватиме все про фермерство: досвід у тваринництві, переробці сільськогосподарської продукції, застосуванні хімікатів і органічних добрив, технології виробництва тощо.

І, звичайно, буде на що подивитися підприємцям, зайнятим у будівництві. Адже канадська будівельна галузь — світовий лідер у спорудженні енергозберєжного житла, наданні інженерних та архітектурних послуг, виробництві матеріалів і створенні технологій для районів з холодним кліматом.

—Канадські підприємці вже мають певний досвід у співробітництві з українськими колегами?

—Так. Особливо ж у галузі сільського господарства. На жаль, приватне підприємництво в Україні поки що розвивається повільно, тому й у співробітництві виникають проблеми. Ми розуміємо, що приватний сектор у вас іще лише зароджується, тому набираємося терпіння. І сподіваємося, що конференція «Канадсько-українська ділова ініціатива — 1997» дасть потужний імпульс для розвитку приватного сектора в Україні. Адже ринок для збуту української продукції є. От лише продукція не завжди конкурентоспроможна. Тож слід багато ще працювати. Тут уже ти або в бізнесі, або поза ним. Іншого не дано.

Інтерв'ю взяла Валентина ПОЛІЩУК.

Сенсація

Подобалося у Франції

Декілька тисяч чудово збережених скам'янілих яєць динозаврів знайшли французькі археологи поблизу середземноморського порту Сет. Знахідка датується періодом майже 70 мільйонів років до нової ери.

Палеонтолог-любитель Ален Кабо, який знайшов яйця, каже: «В ту епоху цей район був тропічною рівниною, де текли великі ріки. Це, напевне, приваблювало динозаврів, які обрали це місце для відкладання яєць».

Загалом знайдено тисячі «гнізд», у кожному з яких було від 5 до 15 яєць. Розміром вони трохи більші, ніж страусові. Проте шкаралупа знайдених яєць міцніша, ніж у вже відомих видів динозаврів. Ален Кабо висловив сподівання: якщо йому вдасться знайти під шкаралупою скам'янілі зародки, це дасть змогу визначити вид динозавра.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голова **Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією** Григорій Омельченко вніс на розгляд Верховної Ради проект Закону щодо зміни законодавчого регулювання підпорядкування спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю органів внутрішніх справ.

Спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю були створені на підставі закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», прийнятого 30 червня 1993 року, і мали вертикальне підпорядкування. Однак відповідними змінами до зазначеного закону спецпідрозділи були підпорядковані начальникам УМВС України на місцях.

Як показав подальший розвиток подій, таке рішення було помилковим. Воно призвело до організаційної, фінансової та іншої залежності спецпідрозділів від місцевих органів влади, ускладнення, а нерідко й унеможливлення викриття і до ведення протиправних дій посадових осіб державних органів, злочинної діяльності організованих злочинних угруповань, які мали корумповані зв`язки з представниками влади.

За даними МВС України, у більшості областей спостерігається посилення впливу з боку міськобдержадміністрацій на процеси викриття та знешкодження організованих злочинних угруповань, нерідко чиниться відвертий тиск на працівників спецпідрозділів.

За доцільність повернення до практики вертикального підпорядкування спецпідрозділів неодноразово висловлювались, у тому числі й у зверненнях на адресу Верховної Ради України, окремих її комісій, керівництво МВС України, начальники обласних управлінь по боротьбі з організованою злочинністю.

З метою створення належних правових засад, забезпечення організаційної і процесуальної незалежності спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю Григорій Омельченко пропонує відновити вертикальне їх підпорядкування, внісши відповідні зміни до статті 9 Закону «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю».

Комісія з питань економічної політики та управління народним господарством розглянула низку проектів законів. А саме: про лізинг, про амортизацію, два проекти по оподаткуванню та проект щодо встановлення спеціального режиму експорту окремих видів товарів.

Комісія рекомендувала проект закону про лізинг на друге читання. Лізинг визначено як підприємницьку діяльність, що полягає в наданні лізингоодержувачу у виключне користування на визначений термін майна за умови сплати лізингоодержувачем періодичних лізингових платежів. Цей законопроект надзвичайно потрібний при сучасному стані виробництва в Україні. Тяжкий економічний стан та нестача вільних коштів у переважної більшості підприємств не дозволяють їм купувати нову техніку, обладнання тощо. Комісія вважає, що Закон про лізинг дасть правову основу, яка допоможе набути потрібне їм майно з розстрочкою виплати його вартості. Крім того, податковими законами передбачено пільгові умови для здійснення лізингової діяльності.

Проект закону про амортизацію передбачає прогресивні норми щодо величини амортизаційних відрахувань, які відображають реальну вартість майна і дозволяють підприємствам оновлювати виробничу базу.

Комісія не погодилася з пропозицією Кабінету Міністрів стосовно недоцільності підготовки закону про спеціальний режим експорту окремих видів товарів і прийняла рішення про необхідність підготовки проекту закону про контроль за здійсненням експорту окремих видів товарів.

Альтернативний проект закону «Про податок на нерухоме майно (нерухомість)», внесений групою депутатів, комісія підтримала і водночас запропонувала відхилити законопроект, внесений Кабінетом Міністрів України як неприйнятний в` нинішніх економічних та соціальних умовах.

Робоча група **Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством** доопрацьовує проект Закону «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними».

Закон визначить правові основи і принципи дій Міністерства фінансів і Національного банку в процесі накопичування дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, які є державною власністю. Зокрема, передбачено створення Історичного фонду дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, до якого увійдуть ювелірні та інші вироби, що мають історичну, наукову, художню та культурну цінність. Вони стануть надбанням народу України.

Комісія розглянула проект Закону «Про державну програму приватизації». Її завданнями є здійснення ринкових перетворень в економіці України, сприяння підвищенню ефективності економіки в цілому, підвищення інвестиційної привабливості підприємств та створення умов у процесі приватизації для залучення інвестицій на їх розвиток, отримання коштів для подальшого реформування економіки, забезпечення демонополізації економіки, створення умов для розвитку ринку цінних паперів.

Програма встановить кількісні завдання з приватизації на 1997 рік в регіональному та галузевому розрізі та прогноз надходження коштів від приватизації.

Комісія опрацьовує законопроект про власність на майно загальносоюзних громадських організацій колишнього Союзу РСР.

Комісія з питань Чорнобильської катастрофи розглянула стан забезпечення безплатним харчуванням дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. У засіданні взяли участь відповідальні працівники Кабінету Міністрів України та ряду міністерств.

Комісія констатувала, що на місцях незадовільно виконуються закони «Про статус та соціальний захист громадян які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» та Постанова Кабінету Міністрів від 21 травня 1992 р. «Про норми харчування та часткову компенсацію вартості продуктів для осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Основні причини — брак та несвоєчасне виділення коштів, нерівномірний розподіл між шкільними їдальнями продуктів харчування, несвоєчасне завезення продуктів (особливо молочних та м`ясних).

Добові продуктові норми харчування дітей в дошкільних закладах та загальноосвітніх школах, розташованих на забруднених територіях, не виконуються по молоку і молочно-кислих продуктах на 50—70 відсотків, рибі — 50—70 відсотків, яйцях — 40—50 відсотків, овочах — 20—30 відсотків, фруктах — 20—30 відсотків, соках — 10—20 відсотків. Контроль за виконанням норм харчування дітей проводиться за фінансовими звітами, а не за використанням продуктів.

Це призводить до того, що діти отримують незбалансоване одноманітне, а у переважній більшості шкіл — одноразове харчування, що викликає слушні нарікання батьків.

У шкільних їдальнях з 1992 р. не проводиться вітамінізація третіх страв, недостатньо використовуються такі продукти, як мед, курага, цитрусові тощо. Продукти з радіопротекторними властивостями взагалі не надходять. Основна причина —нестача коштів для їх придбання.

За даними обласних санепідстанцій середня вартість харчування на одну дитину складає: 1—4 кл. — 1,8 грн. (вартість фізіологічної норми згідно з наказом Мінчорнобиля №.95-а від 26.07.96р. повинна дорівнювати 3,34 грн.), 5—7 кл. — 2,3 грн. (3,95 грн.), 8—11 кл. —2,5 грн. (4,41 грн.). Для забезпечення дітей продуктами харчування в межах фізіологічних норм необхідно близько 360 млн. грн. Фактично витрачено в 1996 р. 178 млн. грн. У той же час потребує ретельного вивчення раціональність використання коштів.

Не вирішується питання щодо організації гарячого харчування учнів загальноосвітніх шкіл, де немає їдалень. В Київській області таких шкіл 4 (учні отримують сухі пайки), в Чернігівській — 8 (видається грошова компенсація), в Рівненській зовсім не отримують харчування 200 учнів початкових класів. Видача продуктів сухим пайком чи грошова компенсація не можуть забезпечити дитині раціонального харчування.

Однією з основних причин незадовільної організації гарячого харчування є низький рівень матеріально-технічної бази шкільних їдалень. Недостатня кількість виробничих та складських приміщень, обмаль посадочних місць. Шкільні їдальні, харчоблоки дитячих дошкільних закладів недостатньо оснащені технологічним, холодильним устаткуванням, кухонним інвентарем, посудом, холодною та гарячою проточною водою, бракує добре підготовленого персоналу. Так, в Чернігівській області в пристосованих будівлях, що не мають необхідного набору приміщень, міститься 45 відсотків шкільних їдалень та 46 відсотків харчоблоків дошкільних закладів. Немає водопроводу та каналізації в 3,7 відсотка шкільних їдалень та 4,2 відсотка харчоблоків дошкільних закладів, а гарячої води — в 10 відсотків та 10,8 відсотка відповідно. Недостатньо холодильного обладнання в 15 відсотків та 10,8 відсотка, технологічного — 10 відсотків та 13,5 відсотка. Нових поповнень обладнання немає. Майже у всіх дитячих закладах та школах недостатньо столового та кухонного посуду, інвентаря, миючих та дезинфікуючих засобів.

У Київській області дефіцит посадочних місць до нормативу становить 13 тис. Найгірший стан — у Білій Церкві, де навантаженість на 1 посадочне місце — 5.

Зважаючи на соціальну і політичну важливість зазначеного питання, комісія вважає за необхідне рекомендувати Кабінету Міністрів України переглянути норми харчування осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, врахувавши науково обгрунтовані рекомендації щодо раціонального харчування дітей у дошкільних та шкільних закладах.

Міністерству України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи слід провести ретельну перевірку використання коштів на дитяче харчування та його вартості тощо. Міністерство охорони здоров`я має посилити контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних та фізіологічних норм при організації харчування дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Прес-служба Верховної Ради України.

Світлим рядком

Світ добрішає в любові

Чого бракує теперішнім сім'ям, крім достатку? Надто коли ті сім'ї багатодітні? Доброго, привітного слова, щирої участі. Віри, Надії, Любові.

... Восьмого березня столична організація ХДПУ провела свою чергову акцію милосердя та любові — благодійний концерт для багатодітних сімей Шевченківського району. А допомагало їй товариство багатодітних сімей «Сирець».

—У нас ціни зросли на все, — каже народний депутат України, голова правління ХДПУ Валерій Бабич. — Знецінено лише людину. Головним для держави має бути її генофонд, забезпечення духовного й інтелектуального розвитку громадянина. А що вийшло на перший план? Гроші.

На думку народного депутата, гроші — ніщо, коли їх нікому довірити. Коли власників не порожніх гаманців оточують люди без Бога в душі і здорового глузду, які здатні лише хапати.

Кому ці ідеї чужі? Може, багатодітним сім'ям, перед якими схвильовано говорив Валерій Бабич того березневого дня? Його виступ не здався мені популістським: сам із багатодітної сім'ї, він прагне жити за вченням тих, чиє ім'я стало основою назви Християнсько-демократичної партії.

—Християнські демократи робитимуть усе, щоб люди менше відчували гіркоту зубожіння, щоб їхні серця й душі не черствіли і були відкриті, — без пафосу сказала заступник голови Київської організації ХДПУ Зоя Миронова.

Двогодинне дійство, що відбувалося на сцені Будинку культури «Будівельник», підтвердило щирі наміри організаторів святкового концерту. Кожний виступ самодіяльних артистів — від малечі до соліста з 30-річним стажем — давав такий заряд бадьорості, якого вистачить надовго сотням присутніх. Упевнений: жоден з іменитих у певних колах артистів естради, яких я надивився і наслухався, не здатний викликати такий ураган емоцій, який пронісся в душах глядачів. Насамкінець найменшенькі учасники концерту побігли в зал з кульками до своїх матусь, бабусь, просто жінок — збирати поцілунки. І треба було бачити, як кожна з дорослих прагнула залишити на пам'ять дитині свою ніжність і любов — червоні відбитки вуст на величезних кулях...

... Це не перша і не остання акція християн-демократів. Як завжди, вона була спрямована на конкретну аудиторію, конкретну людину.

—Я охоче йшов сюди, хоча й знав, що тут не роздаватимуть обідів чи якогось краму, — ділився батько п'ятьох дітей. — Не хлібом єдиним живе людина, а отримати духовну поживу не менш важливо, ніж вчасно зарплату...

До речі, Українська фінансова група, яку очолює Валерій Бабич, постійно надає кошти на одяг і взуття для хворих дітей одного київського дитбудинку, щоденно сплачує гарячі обіди 50 сімей.

... Бідним допомагають виживати. Гідному їх існуванню на нашій грішній землі мають сприяти не 5 відсотків дуже багатих, а 85 відсотків просто багатих і чесних платників податків. Створити цей прошарок, як стверджує Валерій Бабич, зобов'язується ХДПУ, коли прийде до влади.

Прийде управляти, а не владарювати...

Іван НЕДОЛЯ.



На знімку: одна з багатодітних сімей України. Та ще не вся — у сім'ї Іонових з Дніпропетровська їх 16!

Фото Володимира ДМИТРУКА.

Верховна Рада України 7 сесія

РЕЗУЛЬТАТИ ПОІМЕННОГО ГОЛОСУВАННЯ

питання № 50

Голосування проведено 07/02/97 14 годин 24 хвилини

Про часткове припинення виплати заробітної плати в органах влади України (в першому читанні)

В голосуванні взяло участь 275

ЗА = 187 ПРОТИ = 18 УТРИМАЛОСЬ = 11 НЕ ГОЛОСУВАЛО = 59

Рішення НЕ ПРИЙНЯТЕ

Агафонов А. В.	289	за
Азаров М. Я.	115	...
Аксененко С. І.	254	за
Алексєєв В. Г.	369	...
Альошин В. Б.	224	за
Ампілогов В. Ф.	116	...
Анісімов Л. О.	178	не гол.
Анненков Є. І.	245	за
Бабич В. Г.	97	...
Байрак М. В.	83	...
Бакай І. М.	208	...
Бандурка О. М.	390	...
Бардин Я. Б.	216	за
Безсмертний Р. П.	220	проти
Безуглий А. Г.	398	за
Бережний О. Т.	391	...
Бєльський В. І.	189	за
Биченко М. І.	382	проти
Білас І. Г.	278	за
Білоус В. О.	317	...
Бобриньов О. В.	43	...
Боженко О. В.	285	...
Болдирєв Ю. О.	112	...
Бондаренко В. С.	252	...
Бондаренко В. Д.	8	не гол.
Борзих О. І.	238	...
Боровик О. Г.	447	не гол.
Бородіч Л. В.	91	...
Бортник В. Ф.	413	не гол.
Брит В. П.	194	за
Бряузов В. П.	52	не гол.
Бублик Ю. Т.	354	за
Буздуган Ю. О.	438	за
Буряк С. В.	211	не гол.
Бурячинський О. М.	342	за
Буткевич В. Г.	59	за
Васильєв Г. А.	109	за
Васюра І. І.	428	за
Ващук К. Т.	69	за
Вернигора Л. М.	332	за
Верхогляд В. К.	409	за
Вишневецький Г. В.	120	за
Вінський Й. В.	411	за
Вітович О. В.	275	за
Вітренко Н. М.	346	за
Волковецький С. В.	199	...
Гаманюк Л. Ю.	84	...
Гармаш Л. І.	375	проти
Гарькавий В. І.	106	не гол.
Германчук П. К.	72	не гол.
Гетьман В. П.	426	за
Гладуш В. Д.	92	...
Глух І. В.	290	утрим.
Глухівський Л. Й.	277	за
Гмиря С. П.	240	за
Говорун В. П.	311	...
Головко А. Ф.	410	за
Головко В. І.	318	...
Голубченко А. К.	188	...
Гончар В. А.	304	за
Горбаль М. А.	359	за
Горбатов В. М.	37	...
Горбатюк М. Д.	158	за
Горбатюк М. П.	16	за
Горинь Б. М.	356	за
Горохівський Л. Т. 3	58	...
Гошовська В. А.	386	за
Грабар М. Ф.	176	утрим.
Григорович Л. С.	204	за
Грінцов І. Г.	355	за
Гурвіц Е. Й.	294	не гол.
Гуров В. М.	90	за
Даниленко А. С.	221	за
Данча М. Д.	175	утрим.
Дем'ян Г. В.	281	за
Динейкін Г. І.	250	не гол.
Дідик П. А.	380	не гол.
Діхтяренко Г. Ю.	420	за
Дмитренко О. І.	244	...
Довганчин Г. В.	436	за
Довгань С. В.	400	за
Долженко Г. П.	450	за
Дондик М. І.	149	проти
Донченко Ю. Г.	259	за
Дорошевський М. В.	34	...
Дроботов А. І.	33	не гол.
Дронь А. А.	449	...

Дудченко М. П.	408	проти
Душейко П. Г.	429	за
Дьомін О. О.	371	...
Євдокимов В. О.	301	...
Євтухов В. І.	448	...
Єгудін В. І.	39	за
Єльяшкевич О. С.	394	за
Ємельянов В. М.	283	...
Ємець О. І.	260	за
Єрмак А. В.	193	за
Єськов В. А.	241	за
Жеребецький Є. П.	270	за
Жир О. О.	93	...
Жовтяк Є. Д.	219	не гол.
Жулинський М. Г.	64	за
Жумикін А. П.	24	...
Завалевська В. О.	232	не гол.
Заварзін М. В.	129	...
Загородній Г. Д.	212	...
Заєць І. О.	18	...
Запорожець Ю. М.	286	...
Зарудний А. А.	362	...
Засуха А. А.	210	...
Зачосов В. О.	46	за
Звонарж А. Ю.	310	...
Звягільський Ю. Л.	110	...
Іванов В. О.	393	за
Ігнатенко О. С.	363	не гол.
Ілюшин В. О.	237	...
Ілясевич Я. М.	282	за
Іоффе Ю. Я.	248	за
Іщенко О. І.	432	за
Кавун В. М.	54	за
Кальник В. М.	164	...
Камінський Л. О.	141	за
Капустян В. Н.	327	...
Карасик В. М.	387	...
Карасик Ю. М.	427	...
Кармазін Ю. А.	299	...
Карнаух М. В.	323	...
Карпачова Н. І.	28	за
Карпов О. М.	373	утрим.
Кватковський І. В.	49	за
Кендзьор Я. М.	280	за
Кириленко І. Г.	96	...
Кириченко М. О.	329	за
Кириченко С. О.	395	за
Кияк Т. Р.	431	за
Ківшик П. А.	326	...
Кірімов І. З.	218	за
Кіяшко С. М.	108	за
Климпуш О. Д.	172	утрим.
Коваленко А. А.	11	за
Ковалко М. П.	325	...
Ковтунець В. В.	333	за
Коген Ю. Б.	36	за
Кожевников Б. М.	113	за
Кожин Б. Б.	203	за
Кожушко О. М.	145	за
Коліушко І. Б.	272	за
Коломойцев В. Е.	239	...
Кондратюк А. О.	55	...
Короленко А. А.	85	за
Коршинський І. Ю.	174	утрим.
Косів М. В. 279 за		
Косолапов А. Г.	389	проти
Костицький В. В.	195	...
Коструба І. Ф.	166	...
Костюченко Л. М.	77	не гол.
Кочерга В. Г.	122	за
Кочерга В. П.	88	проти
Кочерга В. С.	247	не гол.
Кравчук В. І.	215	...
Кравчук Л. М.	364	...
Крандакова О. В.	38	за
Красняков Є. В.	118	за
Кризський Ю. О.	246	за
Крук Ю. Б.	305	проти
Круцик Р. М.	202	...
Кудревич О. А.	392	...
Кужель О. В.	181	...
Кузнецов П. С.	127	за
Куз`єв В. А.	287	за
Кузьменко С. Л.	179	за
Кулаков А. А.	328	за
Кулініч В. В.	222	за
Лавриненко М. Ф.	345	за

Лавринович О. В.	274	за
Лазаренко П. І.	105	...
Ландик В. І.	114	за
Лановий В. Т.	17	не гол.
Лантух В. І.	56	не гол.
Левченко А. І.	243	за
Литвин В. В.	79	...
Лінчак М. С.	217	за
Лобенко А. О.	303	проти
Лук'яненко Л. Г.	68	за
Луньов Г. О.	191	...
Лупаков Є. О.	433	за
Лященко К. Д.	94	...
Магда І. І.	98	проти
Майборода С. Ф.	284	за
Малєвський О. Т.	404	за
Манчуленко Г. М.	435	за
Марковська Н. С.	47	не гол.
Мармазов Є. В.	234	за
Марченко В. Р.	348	за
Марчук Є. К.	324	не гол.
Масенко О. М.	330	не гол.
Масол В. А.	466	...
Матковський О. Б.	339	за
Мельник В. С.	89	проти
Мельник П. Я.	306	проти
Мельник С. І.	161	...
Меркушов В. Т.	78	...
Миримський Л. Ю.	25	не гол.
Михайленко С. М.	76	...
Мірошниченко Л. М.	136	за
Мірошниченко Ю. О.	26	...
Мішура В. Д.	225	за
Мовчан П. М.	198	...
Мозер Г. Е.	154	не гол.
Моісеєнко В. М.	131	за
Мороз О. О.	223	...
Мосійчук С. О.	160	...
Москаленко А. І.	104	не гол.
Мостиський А. Б.	67	за
Моцпан А. Ф.	146	за
Мулява В. С.	197	за
Мусіяка В. Л.	378	не гол.
Мухін В. В.	370	не гол.
Найда Г. І.	396	за
Недвига Г. М.	57	за
Недригайло В. М.	152	за
Немировський В. Л.	309	не гол.
Нідзієв О. І.	214	...
Ніколаєнко С. М.	402	за
Новіков О. В.	209	...
Носов В. В.	319	за
Овчаренко П. П.	73	...
Олексєєнко В. К.	151	за
Олійник Б. І.	190	за
Ольховський Б. І.	388	за
Омеліч В. С.	100	...
Омельченко Г. О.	322	за
Омельчук Р. Ю.	334	не гол.
Оробець Ю. М.	15	за
Осадчук П. І.	206	за
Осташ І. І.	269	не гол.
Охрименко К. О.	123	за
Павленко Е. І.	27	за
Павловський М. А.	406	за
Паламарчук В. О.	291	не гол.
Панасовський О. Г.	147	...
Парасунько М. В.	51	...
Парубок О. Н.	424	за
Пасечна Л. Я.	126	за
Пасько С. О.	425	...
Пейгалайнен А. В.	143	за
Петренко А. А.	153	за
Петренко Д. Д.	255	за
Петренко М. І.	230	...
Петрук В. І.	336	не гол.
Пєхота В. Ю.	374	...
Пилипенко М. В.	29	за
Пилипчук В. М.	196	не гол.
Пинзеник В. М.	264	не гол.
Писаренко А. А.	111	за
Півторак В. В.	419	за
Піскуновський К. В.	63	не гол.
Платовський Є. В.	288	утрим.
Плющ І. С.	445	за
Поживанов М. О.	135	за
Понеділко В. І.	182	за
Пономаренко Б. Й.	422	...
Попеску І. В.	434	за
Попов Д. А.	308	проти
Поровський М. І.	341	за
Пронюк Є. В.	205	...
Процев'ят Т. І.	268	за
Пудрик В. Ю.	134	за
Пустовойтовський В. С. 384		...
Пшенична О. М.	40	за
Радченко Г. Ф.	442	за
Радько В. І.	351	не гол.
Райковський Б. С.	385	за
Ратушний М. Я.	361	за
Раханський А. В.	30	за
Ричагов Г. В.	316	...
Роєнко В. Г.	423	...
Рудик І. Л.	405	не гол.
Рудченко М. М.	163	за
Рябець М. М.	173	утрим.
Рябченко О. В.	75	...
Савченко В. Г.	80	...
Садько В. Г.	102	проти
Самойлик К. С.	403	за
Самофалов Г. Г.	121	не гол.
Сас С. В.	231	за
Сахань І. Я.	417	...
Свято В. П.	416	...
Севрюков В. В.	297	...
Селіфонтьєв С. І.	86	...
Семенчук В. М.	415	не гол.
Семенюк В. П.	159	не гол.
Семиноженко В. П.	366	...
Сергієнко В. І.	295	...
Сидоренко Г. В.	162	за

Сизенко Ю. П.	177	...
Симоненко В. К.	298	за
Симоненко І. П.	440	...
Симоненко П. М.	150	за
Сирота М. Д.	418	за
Сікалов В. І.	119	за
Сінченко С. Г.	242	за
Скіпальський О. О.	66	за
Славов М. А.	13	не гол.
Сластьон Ю. Ф.	401	за
Слободянюк С. М.	167	...
Смірнов Є. Л.	61	...
Снігач А. П.	399	за
Соболєв С. В.	183	за
Сокерчак В. М.	314	за
Спіженко Ю. П.	165	не гол.
Старовойтова Г. М.	32	за
Степанов М. В.	257	за
Степанов О. П.	439	не гол.
Степанов П. С.	236	за
Степанюк Д. П.	87	...
Степенко В. І.	331	не гол.
Стецьків Т. С.	273	за
Стешенко О. М.	256	...
Сторіжко В. Ю.	349	за
Стоян О. М.	62	за
Стретович В. М.	58	за
Судницин Ф. С.	184	за
Сургай М. С.	142	...
Суслов В. І.	383	...
Танюк Л. С.	267	за
Таран М. В.	180	за
Таран (Терен) В. В.	321	за
Таранов О. В.	372	...
Татаринов А. А.	132	...
Терець В. М.	187	...
Терещук В. В.	138	за
Терьохін С. А.	320	...
Тима Ю. К.	365	за
Тимошенко Ю. В.	229	...
Тихонов Ю. Т.	101	...
Тітенко В. Г.	313	за
Ткаченко В. А.	347	за
Ткаченко О. М.	430	за
Ткаченко С. К.	192	не гол.
Товт М. М.	169	утрим.
Тодоров Є. С.	185	...
Тютін В. О.	74	не гол.
Угаров Г. Ю.	186	...
Уланов В. М.	258	за
Улинець В. Г.	168	утрим.
Федорин Я. В.	4	за
Філіпчук Г. Г.	437	за
Франчук А. Р.	31	не гол.
Франчук І. А.	35	не гол.
Харламов В. Г.	103	не гол.
Хмара С. І.	261	не гол.
Хмельовий А. П.	140	за
Хомич М. В.	338	за
Худомака В. П.	95	...
Хунов А. І.	130	проти
Целих Ю. Г.	233	...
Цибенко П. С.	249	...
Цушко В. П.	315	за
Чапюк Р. С.	71	не гол.
Чеботарьов В. П.	227	не гол.
Чейпеш С. І.	170	...
Чемерис В. В.	265	за
Червоній В. М.	335	...
Черенков О. П.	253	за
Череп В. І.	350	за
Черепков В. Ф.	117	...
Черновецький Л. М.	5	не гол.
Чернявський О. П.	353	не гол.
Чечетов М. В.	125	за
Чивюк М. В.	292	не гол.
Чиж І. С.	414	...
Чікал А. В.	156	не гол.
Чобіт Д. В.	271	за
Чорновіл В. М.	357	за
Чорноусенко О. І.	379	...
Чукмасов С. О.	81	...
Чулаков Є. Р.	99	...
Чумак М. В.	443	за
Чумаченко М. І.	441	за
Чупахін О. М.	381	...
Чурута М. І.	251	...
Шаланський А. М.	226	за
Шамарин О. М.	144	...
Шандрюк О. І.	266	не гол.
Шаров І. Ф.	41	...
Швидкий П. Є.	276	за
Шевченко В. І.	133	проти
Шевченко В. Ф.	213	за
Шевченко В. І.	340	за
Шейко П. В.	444	за
Шеренін Ю. Л.	44	за
Шестаков В. П.	137	за
Шеховцов О. Д.	128	за
Шибко В. Я.	82	...
Шишкін В. І.	296	за
Шкрабак П. А.	293	утрим.
Шпек Р. В.	200	...
Штепа Н. П.	42	за
Шулежко М. Я.	421	...
Щербань В. П.	107	...
Юрковський А. В.	45	проти
Юхимчук А. П.	50	за
Юхновський І. Р.	263	не гол.
Яблонський В. А.	407	за
Яворівський В. О.	228	проти
Ягоферов А. М.	235	...
Яковенко В. П.	412	...
Яковенко О. М.	124	...
Ямковий І. О.	60	не гол.
Янко С. В.	139	...
Яровенко В. С.	53	за
Ярошинський Б. Х.	337	за
Яценко В. М.	157	за

Примітка: публікується за пропозицією народного депутата України Чапюка Р. С.

Набір системи Рада.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України у зв`язку з прийняттям Закону України «Про рекламу»

У зв`язку з прийняттям Закону України «Про рекламу» Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни і доповнення до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 32 Основ законодавства України про охорону здоров`я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст.19) викласти у такій редакції:

«В Україні проводиться державна політика обмеження куріння та вживання алкогольних напоїв. Реклама тютюнових виробів, алкогольних напоїв та інших товарів, шкідливих для здоров`я людини, здійснюється відповідно до Закону України «Про рекламу».

2. Статтю 6 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 1, ст.1) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Діяльність друкованих засобів масової інформації у сфері виробництва та розповсюдження реклами здійснюється відповідно до Закону України «Про рекламу».

3. У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №.10, ст.43; 1996 р., № 5, ст.18):

1) статтю 1 після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

« розклад мовлення телерадіоорганізацій — відкрита інформація телерадіоорганізацій про послідовність виходу в ефір та хронометраж телерадіопередач впродовж певного визначеного відрізку часу»;

у зв`язку з цим абзаци дванадцятий — двадцять третій вважати відповідно абзацами тринадцятим — двадцять четвертим;

2) частину тринадцяту статті 5 доповнити абзацом такого змісту;

«контроль за дотриманням законодавства України про рекламу телерадіоорганізаціями всіх форм власності»;

3) у статті 30:

частину третю викласти в такій редакції:

«Трансляції концертно-видовищних і спортивних програм тривалістю більше 45 хвилин можуть бути перервані для реклами лише один раз за повний 45-хвилинний проміжок часу. Не можуть перериватись кіно- та телефільми. Реклама може бути розміщена перед їх початком або після їх закінчення. Телепередачі тривалістю понад 10 хвилин не можуть суміщатися з рекламною інформацією без погодження з власником авторського права. Забороняється реклама у передачах, розрахованих на дитячу (до 14 років) аудиторію»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«Граничні розміри розцінок за рекламу, що розповсюджується по загальнонаціональних та суспільних каналах мовлення, встановлюються Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення за погодженням з Міністерством фінансів України»;

4) у статті 31:

частину першу викласти в такій редакції:

«Забороняється переривати з метою розміщення реклами трансляції сесій Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, офіційних державних заходів і церемоній, виступів Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем`єр-міністра України, Голови Конституційного Суду України, народних депутатів України, членів Уряду України»;

частину третю викласти у такій редакції:

«Забороняється реклама тютюнових виробів та алкогольних напоїв. Реклама лікувальних сеансів, інших аналогічних заходів з використанням гіпнозу та інших методів психічного або біоенергетичного впливу може здійснюватися з дозволу Міністерства охорони здоров`я України. Реклама лікарських засобів, виробів медичного призначення, методів профілактики, діагностики та лікування здійснюється відповідно до Закону України «Про рекламу»;

5) у частині першій статті 37:

у пункті «д» слова «цим Законом» замінити словами «чинним законодавством»;

доповнити частину пунктом «и» такого змісту:

«и) забезпечувати для осіб та організацій, які мають у цьому виробничу потребу, вільний доступ до розкладу мовлення телерадіоорганізацій і безкоштовне його використання»;

6) статтю 40 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«своєчасно отримувати розклад мовлення телерадіоорганізацій»;

у зв`язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п`ятим;

7) абзац третій частини першої статті 44 виключити;

8) в абзаці сімнадцятому частини першої статті 46 слова «цим законом» замінити словами «чинним законодавством».

4. У статті 26 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст.86):

частину третю викласти в такій редакції:

«Реклама лікарських засобів здійснюється відповідно до Закону України «Про рекламу»;

частини четверту, п`яту, шосту виключити.

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 14 лютого 1997 року.
№ 70/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої»

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 28, ст.131) такі зміни:

1. В статті 1 опис товарів по коду 22.04 10 викласти в такій редакції: «Вина ігристі (газовані), шампанське».

2. Статтю 3 викласти в такій редакції:

«3. Встановити тимчасово до 2000 року ставки акцизного збору на такі товари, вироблені в Україні з вітчизняної сировини:

вина виноградні натуральні ординарні сухі — 0,02 екю за 1 літр;

вина виноградні натуральні ординарні кріплені — 0,1 екю за 1 літр;

вина плодово-ягідні — 0,2 екю за 1 літр;

коньяки, бренді, витримка яких не менша 3 років, — 0,25 екю за 1 літр 100-відсоткового спирту;

виноматеріали, що реалізуються посередницьким організаціям та населенню, — 0,15 екю за 1 літр;

вермути та інші вина виноградні натуральні з добавкою рослинних або ароматичних екстрактів — 0,15 екю за 1 літр».

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА

м. Київ,18 лютого 1997 року.
№ 74/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У Законі України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №.48, ст.455; 1995 р., №.1, ст.4) статтю 52 виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
6 березня 1997 року.
№ 133/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реструктуризацію заборгованості Криворізького державного гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь»

З метою структурної перебудови виробництва та підтримки економічного експерименту до набрання чинності Законом України «Про здійснення платежів на території України та порядок забезпечення податкових зобов`язань» надати Криворізькому державному гірничо-металургійному комбінату «Криворіжсталь», створеному на базі Новокриворізького державного гірничо-збагачувального комбінату, орендного підприємства «Криворізький коксохімічний завод» та Криворізького державного металургійного комбінату «Криворіжсталь», відстрочку по сплаті податків та інших обов`язкових платежів до бюджету, що нараховані, але не сплачені підприємствами, які увійшли до складу комбінату.

Звільнити Криворізький державний гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь» від сплати нарахованих фінансових санкцій та не нараховувати їх за підсумками 1996 року, в тому числі по платежах до бюджету, Пенсійного фонду України та інших державних цільових фондів.

Погашення заборгованості провадиться згідно з графіком, погодженим з Кабінетом Міністрів України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
5 березня 1997 року.
№ 130/97-ВР.

Самоврядування

«Перспектива» дорогою на Олімп. Хліборобський

На відміну від попередніх, традиційно млявих, сесія Дунаєвецької районної ради на початку літа минулого року проходила бурхливо

ЗГАДУВАЛИ дунаєвці свій хліборобський Олімп і самі себе запитували, чому скотилися у найглибшу прірву. А тим часом асоціація сільгосппідприємств «Перспектива» доводила, що й за нинішніх умов можна не пасти задніх. Висновок такий: керівництво району не навчилося управляти виробництвом за нових економічних умов, коли треба самому думати, шукати і вирішувати. У вирі інфляції, неплатежів адміністрація розгубилася, випустила з рук усі важелі управління.

І депутатський корпус поставив питання руба перед головою виконавчої влади:

«Леоніде Михайловичу, ви були гарним головою колгоспу, але не зуміли стати главою адміністрації, просимо вас подати у відставку».

Після тієї сесії пройшло ще кілька місяців, аж поки колишній голова передової агрофірми «Козацька долина» Леонід Байталюк і сам не дійшов висновку, що сів не у свої сани, що районного воза йому не витягти. Відтак і подав заяву про звільнення з посади голови райдержадміністрації. Час відставки збігся з періодом перепризначень Президентом у низових виконавчих структурах влади. Отож, до призначення голови облдержадміністрації не розв'язувалося питання і в Дунаєвцях.

Кадрова невизначеність послабила вимогливість навіть до тих, хто збанкрутував, скажімо, у Смотричі, Маліївцях, Рудці. Кожен керівник борсався у своїх проблемах, як міг, занепад відчувався день у день сильніше.

І ось призначили у Дунаєвцях главу адміністрації. Ним став директор Балинського училища-агрофірми Антон Бугерко. І не випадково.

Ще на початку дев'яностих років молодий, енергійний депутат обласної ради одним з перших у краї перевів увесь свій навчально-виробничий процес на ринковий лад. За короткий строк налагодив власну переробку сільськогосподарської продукції —овочів, м'яса, молока, соняшнику, пшениці. Поруч з навчальними корпусами з'явилися навіть теплиці — аби були серед зими квіти і овочі для учнівської їдальні. Запроваджуючи власну переробку, Антон Антонович реформував і фінансові стосунки у своїх структурних підрозділах, які стали більше турбуватися про підвищення прибутків. А це спонукало до запровадження нових технологій вирощування зернових, до кращої селекційної роботи у тваринництві. Одне слово, господарство набирало сили. І все ж, за часів фінансової кризи і суцільних дефіцитів у Антона Бугерка нерідко бракувало «пробивних рук». Тоді він об'єднав свої зусилля у пошуках нафтопродуктів, мінеральних добрив, гербіцидів із зусиллями голови сусіднього господарства Юрієм Кучерявим. За великих оптових поставок, скажімо, насіння, запчастини здешевлюються, і час економиться. Згодом, залучивши до свого товариства і голову колгоспу з села Зеленче Станіслава Глуховатого, почали допомагати один одному і на внутрігосподарських роботах: сіяти, косити, молотити і навіть ремонтувати транспорт. Так і народилася відома нині в області асоціація «Перспектива». Аграрне тріо показало, що за об'єднання зусиль, творчого пошуку і вміння орієнтуватися у лабіринтах ринку можна не тільки нарощувати обсяги виробництва, але і мати прибутки для розгалуженої соціальної сфери.

А тепер Антонові Бугерку, засновникові «Перспективи», дістався напівпорожній районний віз. Аби швидко наповнити його багатством, свої плечі зголосилися підставити колеги з «Перспективи» і однодумці-господарники Юрій Кучерявий та Станіслав Глуховатий на посадах, відповідно, першого заступника голови районної державної адміністрації та заступника начальника управління райсільгосппроду. Набутий досвід колективного управління з одночасною суворою вимогливістю вже у перші місяці дав свої позитивні результати. На 20 лютого із сорока селянських спілок тільки у чотирьох господарствах ще не була готова техніка до посівної. Багато господарств на цю дату розпочали й підживлення озимих. А радгосп «Жовтневий» уже вніс добрив на 150 гектарах.

Ціною неймовірних зусиль Антонові Бугерку і його команді вдалося виплатити бюджетникам зарплату вже за січень і лютий поточного року. А заборгованість за грудень зобов'язалася погасити держава.

Очікується погашення боргів по пенсіях, стабілізується фінансова система. Зараз усе робиться, аби почав працювати найбільший бюджетний боржник із числа промислових підприємств — суконна фабрика.

У нового керівництва району ще ціла низка старих проблем. Однак уже перші сто днів показали відчутні зрушення на краще. І в тваринництві, і в готовності до весни, і в оздоровленні економіки, і в підвищенні персональної відповідальності керівних кадрів. У цьому стрімкому поступі — добра перспектива до повернення дунаєвців на високий хліборобський Олімп. Ось що означає слово ради.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Дунаєвецький район Хмельницької області.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Кооперативний «вакуум» в аграрній політиці,

або Коли ми навчимося жити своїм розумом?!

СТАБІЛЬНІСТЬ сільського господарства розвинених країн світу часто пов'язують з існуванням розгалуженої системи сільськогосподарської кооперації. Це не просто форма господарювання або підприємництва, це — найсприятливіша атмосфера існування незалежних товаровиробників, ідеологія їх взаємодії, взаємодопомоги і взаємопідтримки. Парламенти й уряди цих країн розуміють важливість всебічної підтримки кооперативного руху. Цим самим політично і економічно забезпечується ефективний і надійний захист тих, хто виробляє найцінніший товар з усіх існуючих — продукти харчування. Давно час і нам усім повернутися обличчям до кооперативної ідеї, відродити і розвинути її могутній потенціал на благодатному грунті сільського господарства України.

«Верхи» не знають, а «низи» не вміють

Болючість ринкових перетворень в аграрній сфері в деякій мірі пояснюється відсутністю чіткої, науково обгрунтованої програми розбудови нової, орієнтованої на ринкові відносини, організаційної структури сільського господарства України. В цьому контексті слід виділити два важливі чинники.

Перше. Незважаючи на зусилля парламенту і уряду, деякий позитивний вітчизняний досвід, міжнародну допомогу і певні здобутки вчених-аграрників, все ще немає чіткої відповіді на запитання, як можна замінити систему колективного господарювання, неефективність якої вже не викликає особливих сумнівів. Загальновизнано лише одне: **слід зберегти переваги великомасштабного виробництва, максимально використати існуючу виробничу і соціальну інфраструктуру, запобігти відтоку із сільського господарства кваліфікованих кадрів, забезпечити всебічну підтримку вітчизняного товаровиробника і соціальний захист сільського населення.**

Друге. **У даний час не існує достатньо чіткого розуміння механізму виживання сільськогосподарських товаровиробників в умовах, коли держава відходить від виконання функцій у сільському господарстві, які не є державними у країнах з цивілізованою ринковою економікою. Зокрема таких, як заготівля, збут і переробка сільськогосподарської продукції, забезпечення виробників матеріально-технічними засобами, надання технічних і технологічних послуг, створення і підтримка виробничої інфраструктури тощо.**

Що реально може компенсувати цей відхід? Наймовірніше, що **процес може розвиватися в двох напрямах: або нові, так звані комерційні структури запропонують свої послуги, або сільськогосподарські товаровиробники (незалежно від їх організаційного статусу) повинні об'єднати зусилля для створення власних, повністю ними контрольованих комерційних організацій на кооперативних засадах.**

Коли економіку підмінить ідеологія

Загальновідомо, що ідея кооперації у сільському господарстві не є новою для України. Історія свідчить, що з кінця минулого століття до 30 років нинішнього на території нашої держави існувала розвинена та ефективна система кооперативів з чітко визначеними трьома найголовнішими напрямами: кредитним, споживчим і сільськогосподарським. Однак формування радянської економічної системи призвело до встановлення абсолютної монополії у фінансово-кредитній сфері, через що кредитна кооперація перестала існувати. Споживча була одержавлена, обюрократизована і практично втратила свою кооперативну суть. Сільськогосподарська увійшла в суперечність з офіційною ідеологією і фактично була знищена насильницькою колективізацією сільського господарства на початку 30 років.

Але парадоксальність організаційного перетворення полягала в тому, що, знищуючи кооперативні структури, офіційна ідеологія скористалася авторитетом кооперативного руху і самої ідеї кооперації. Ототожнення колективних господарств з кооперативами призвело до того, що навіть сьогодні багато хто не розуміє принципової різниці між цими двома типами економічної організації. Подолати стереотип мислення дуже складно, оскільки колективні господарства дійсно у своїй діяльності мають певні ознаки кооперативної організації, тому їх називають псевдокооперативними.

Особливої шкоди поверненню до розуміння істинної кооперації було завдано під час так званої «перестройки». У травні 1988 року був прийнятий Закон СРСР «Про кооперацію в СРСР», і це було певним поштовхом до повсюдного виникнення кооперативів. З ними були пов'язані надії на створення альтернативи неефективному державному сектору народного господарства і компенсування його певної недосконалості. **Нові кооперативи були «вікном» для недержавного (фактично приватного) бізнесу в системі командної економіки. Однак вони функціонували як підприємства, орієнтовані на прибуток, і не мали нічого спільного із загальновизнаними в світі принципами організації кооперативних підприємств.** Для переважної більшості простих людей образ кооперативів епохи «перестройки» асоціювався і досі асоціюється з низькою якістю продукції, гонитвою за наживою, економічною вседозволеністю, бажанням «робити гроші» будь-яким, навіть незаконним, шляхом. Це дискредитувало саму ідею кооперації як форму взаємодопомоги людей і ще далі відсунуло перспективу розвитку реальних кооперативних процесів, у тому числі й у сільському господарстві.

Починати потрібно з «азів»

Здавалося б, розвиток кооперативних процесів у сільському господарстві має бути в інтересах вітчизняних товаровиробників, уряду і суспільства в цілому. Проте на шляху становлення кооперації ринкового типу в нашій країні є певні перешкоди. З них найсуттєвіші: деформоване розуміння суті сільськогосподарських кооперативів; відсутність цілеспрямованої державної політики відродження кооперативів і формування організаційної структури сільського господарства кооперативного типу; відсутність необхідної законодавчої бази розвитку сільськогосподарської кооперації.

НАГАЛЬНЕ завдання дня — сприяти поширенню розуміння кооперативів як особливого типу підприємства, якими володіють та які контролюють безпосередньо сільськогосподарські товаровиробники і таким чином забезпечують реалізацію своїх економічних інтересів.

Тобто характерною ознакою кооперативної організації є те, що її члени поєднують в одній особі власника кооперативного підприємства і його клієнта. Враховуючи специфіку кооперативного бізнесу, його орієнтацію на взаємодопомогу і взаємодію, слід мати на увазі, що **членські права і обов'язки пов'язані безпосередньо з людиною, а не з залученим і функціонуючим капіталом.** Це підтверджується тим, що члени кооперативу, як правило, мають рівні права обирати правління і бути обраними в правління, брати участь у прийнятті інших принципово важливих управлінських рішень, а також рівні особисті обов'язки в управлінні своїм підприємством, використанні його послуг, інвестуванні спільного бізнесу, піклуванні про суспільство і згоди з рішеннями більшості.

Сільське господарство — занадто складна економічна система, що не забезпечує можливості товаровиробникам одночасно приділяти достатньо уваги і виробництву, і комерційній діяльності, а саме: реалізації виробленої ними продукції, пошуку і придбанню необхідних ресурсів та послуг за прийнятними цінами. В такій ситуації для тих, хто виробляє продукцію, зростає небезпека опинитися в залежності від різних посередників, суб'єктів несільськогосподарського бізнесу, шукачів легкої наживи.

Розуміючи, яким прибутковим може бути агробізнес в умовах недосконалого ринку і нестабільної фінансово-економічної ситуації, до сільського господарства потяглися комерційні структури, яких не можна запідозрити в альтруїстичних намірах. Для них головним є захоплення влади на сільськогосподарському ринку, що врешті призведе до експлуатації сільськогосподарських товаровиробників. Споживачі також втрачають, оскільки прибуток за вироблену продукцію не дістається товаровиробникам і не використовується для інвестицій у сільське господарство, що могло б зробити ринок більш насиченим, а значить, ціни на продовольство нижчими.

СИТУАЦІЯ може принципово змінитися лише тоді, коли товаровиробники шляхом вертикальної інтеграції поступово стануть контролювати всі подальші стадії руху своєї продукції. (переробку, транспортування, торгівлю тощо).

Найефективніше це досягається через об'єднання в кооперативні організації, завдяки яким сільськогосподарські товаровиробники можуть не лише здобути можливість виходу на ринок, стати рівноправним суб'єктом ринкових відносин, але й досягти значної ринкової влади, тобто контролю над просуванням власної продукції до споживача. Як показує досвід зарубіжних країн, це не призводить до підвищення роздрібних цін, оскільки зменшується кількість посередницьких ланок. Головне, щоб прибуток, який отримується на післявиробничих стадіях руху продукції, став надбанням товаровиробників і був використаний на подальший розвиток виробництва та підвищення рівня життя тих, чиєю працею він створений.

Залежить від законодавців

На сьогодні чи не **найбільшою перешкодою розвитку ринково орієнтованих сільськогосподарських кооперативів в Україні є відсутність необхідної законодавчої бази.** Це суттєво стримує ініціативу потенційних кооператорів і змушує їх шукати та використовувати інші, часом не дуже їм вигідні форми реалізації виробничих та комерційних інтересів.

ФОРМАЛЬНО підприємство, створене для реалізації взаємних інтересів товаровиробників у сільському господарстві, можна зареєструвати в Україні в таких формах: сільськогосподарський кооператив, колективне сільськогосподарське підприємство, споживче товариство, господарське товариство, кредитна спілка. Проте жоден із згаданих типів підприємств сповна не відповідає фундаментальним принципам кооперації сільськогосподарських товаровиробників в їх широко розповсюдженому в світі значенні.

Подальший розвиток сільськогосподарської кооперації в Україні вимагає створення відповідного правового поля, оскільки основою діяльності сільськогосподарських кооперативів в Україні, як не дивно, все ще є Закон СРСР «Про кооперацію в СРСР», прийнятий у 1988 р. Він діє в тій частині, що не суперечить чинному законодавству України. Згаданий закон прийнято в часи, коли майже будь-яка форма недержавного комерційного підприємства вважалася кооперативом. Однак вони були дуже далекими від справжніх кооперативних ідеалів і цінностей. На жаль, цей закон все ще залишається законодавчою основою кооперативів у сільському господарстві України. Навіть в Росії він уже не діє, бо законодавча база кооперації там знайшла подальший розвиток.



Щодо законів України, то в деяких з них згадуються сільськогосподарські кооперативи, наприклад, в «Земельному кодексі України», законах України «Про колективне сільськогосподарське підприємство» та «Про селянське (фермерське) господарство».

ПРОТЕ жоден із законів України не визначає сільськогосподарський кооператив як особливу форму підприємства і не регламентує його діяльність. Це створює певні перешкоди для реєстрації сільськогосподарських кооперативів, однак формально органи державної реєстрації зобов'язані їх реєструвати, оскільки Закон СРСР «Про кооперацію в СРСР» повністю не втратив силу, а лише в тій частині, що стосується споживчої кооперації. Це сталося в результаті прийняття в травні 1992 р. Закону України «Про споживчу кооперацію».

Проте існує велика різниця між споживчою і сільськогосподарською кооперацією. По економічній суті, це протилежні напрями об'єднання суб'єктів ринку за економічними інтересами. Не применшуючи значення споживчої кооперації, слід підкреслити необхідність розвитку сільськогосподарської, в центрі якої знаходиться сільськогосподарський товаровиробник. Саме тому вкрай необхідний спеціальний закон, який регулював би сільськогосподарську кооперацію.

Останнє й реальніше, й бажаніше для сільськогосподарських товаровиробників, оскільки проект закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» вже існує, а проект загального кооперативного закону, за який дехто ратує, вимагатиме значного часу для його розробки, погодження з усіма зацікавленими сторонами тощо.

Таким чином, відродження і розвиток кооперативних підприємств у сільському господарстві України — це складна соціально-економічна проблема. Але вона має багато й інших аспектів: організаційний, психологічний, юридичний і навіть політичний. Розв'язання цієї проблеми хоча й вимагає певного часу, напруженої роботи і ефективних рішень, проте є реальним і багатообіцяючим.

Сергій МОСІЙЧУК,
народний депутат України;
Віталій ЗІНОВЧУК,
кандидат економічних наук, Інститут аграрної економіки УААН.





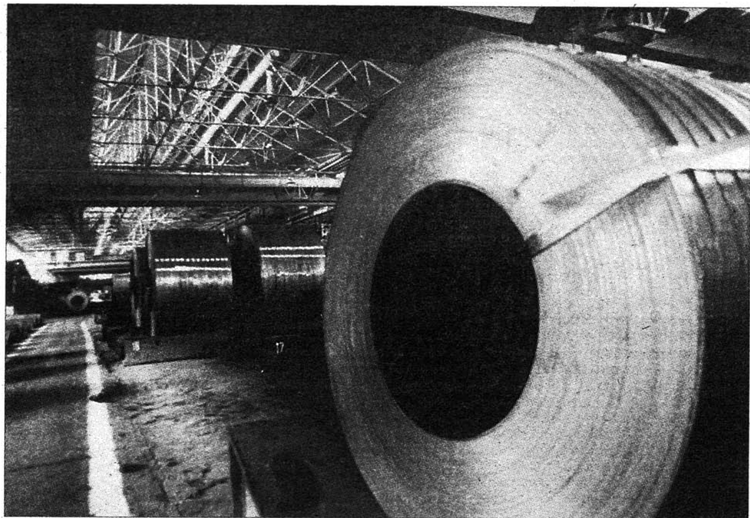
ВІК ПРОЖИТИ — ЦЕ ВАМ НЕ ПОЛЕ ПЕРЕЙТИ!

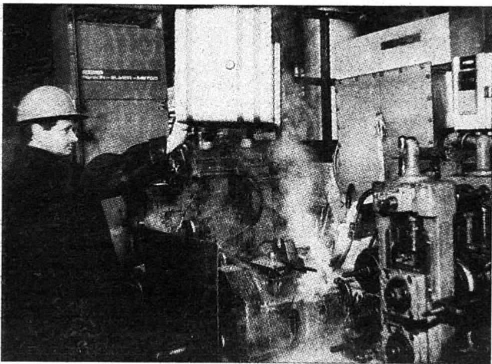
Металургійний комбінат імені Ілліча, один із найстаріших в Україні, «розміняв» друге століття. На урочистостях, що відбулися нещодавно з цього приводу, були присутні Голова Верховної Ради О. Мороз, інші офіційні особи. Вони відзначили великий внесок 30-тисячного колективу в економіку країни. Адже чималу частку валютних надходжень в Україну забезпечують саме маріупольські металурги. Незважаючи на важкі економічні умови, вони зуміли збільшити виробництво агломерату, чавуну, сталі та гарячекатаного прокату. Комбінат — підприємство з повним металургійним циклом. Тут виробляють товстолистову та тонколистову гарячекатану та холоднокатану сталь з monoметалу, товстолистову біметалічну сталь задля агресивних середовищ. Безшовні гарячекатані труби користуються попитом у нафтовиків. Серед маріупольських новинок — газні прямошовні труби нового трубоелектрозварювального цеху. Це один з «наймолодших» цехів, обладнаний фірмою «Маннесман».

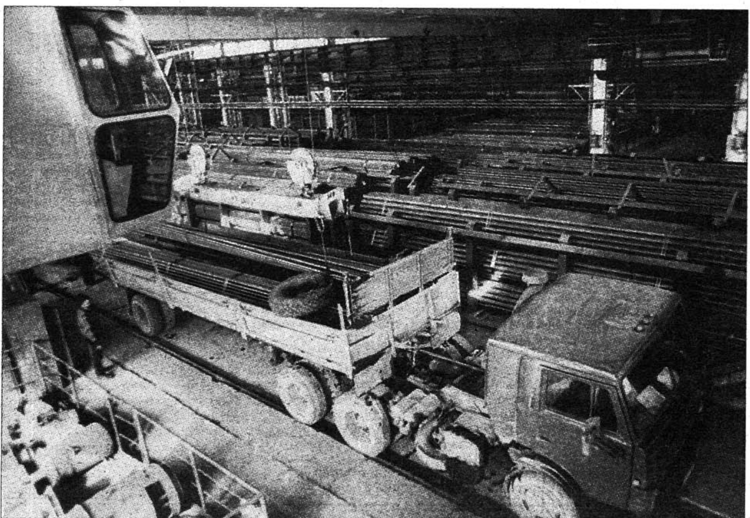
За допомогою зарубіжних фірм комбінат реконструює комплекс виробництва киснево-конверторної сталі. Реконструкція безперервних широкополосних станів «1700» дозволить налагодити виробництво українського високоякісного автомобільного листа та штрипсів з малоперлітної сталі для зварних труб великого діаметра.

На знімках: зварювання водопрогінних труб на новітньому обладнанні; заготівельна ділянка нового трубоелектрозварювального цеху; вихід сляба з машини безперервного лиття заготовок. В умовах економічного спаду металурги зуміли здійснити технічне переозброєння кисневоконверторного комплексу; відвантаження водопрогінних труб у новому трубоелектрозварювальному цеху; головний пульт керування машини безперервного лиття заготовок; майстер Олександр Карасєв (ліворуч) та бригадир розливників Сергій Костенко працюють на новому обладнанні з розливки сталі; заливка чавуну у мартенівську піч.

Борис **ДЕМБИЦЬКИЙ (ДІНАУ-Укрінформ).**







Точка зору

Вища школа під «котком» ринку?

У КОЖНІЙ галузі економіки, скрізь, куди приходить сьогодні «пан» ринок, він наводить свій порядок, нещадно викидаючи «на звалище» лінивих, невмілих, нездарних і просто тих, хто не бажає працювати. Взявся він і до тих, хто протягом десятиріч «вирощував еліту» нашого суспільства, готував фахівців різних галузей господарської діяльності, культури, науки.

ЯК КОМАНДУВАЧ перед боєм, «гукнув» ринок керівників вищих навчальних закладів і сказав: «Відпочили кілька десятиліть — досить. Гряде велика битва за виживання. Як мінімум кожен другий загине». І битва спалахнула...

Невиплата заробітної платим викладачам вищої школи і стипендії студентам уже змусила багатьох шукати додаткову роботу, що забезпечувала хоча б прожитковий мінімум.

Ринок висунув нову систему ціннісних орієнтацій. Якщо раніше вища освіта була для молоді гарантією майбутнього, то сьогодні все інакше.

Ситуацію, що склалася в системі вищої освіти, можна порівняти з відомим у природі феноменом.

Величезний табун коней мчить степом. Вожаки знають —попереду ущелина, перескочити яку неймовірно важко. Як мінімум половина не подолає перешкоди. Але й зупинятися не можна. Що ж робити? Життя знайшло відповідь на це запитання — виживає найсильніший. Так і тут: швидко формована мережа вищих навчальних закладів, які відповідають вимогам ринку, платне госпрозрахункове навчання мають урятувати найстійкіших, які адаптувалися до нових умов.

Начебто все просто — плати гроші й тебе вчитимуть відібрані жорсткими вимогами ринку викладачі. Насправді ж з'ясовується, що не все так однозначно. Виникає безліч питань соціального, економічного, правового і етичного плану. Приміром, госпрозрахунковий вуз за рахунок студентів орендує приміщення, платить зарплату викладачам, оплачує послуги бібліотеки, їдальні, спортзалу, закуповує літературу. А державний вуз усе це має безплатно і зберігає кращу стартову позицію. Та придивіться —бібліотеки куценькі, спортзали без гарячої води, гуртожитки вкрай занедбані. Розрубати вузол проблем, які нагромаджуються на безгрошів'ї, можна тільки шляхом приватизації майна державних вищих навчальних закладів і передання його в руки дбайливого господаря.

Якщо віддати частину майна вузів найсильнішій групі викладацького складу, це, на нашу думку, й стане початком зародження вищої школи нового типу, яка давно розвинута у цивілізованих країнах. Однак на цьому шляху чимало «пасток», не зважати на які не можна.

ДО ВУЗІВ зможуть потрапити лише ті, хто спроможний заплатити гроші за навчання, тобто є високі шанси сформувати студентський контингент за рахунок молодих людей, які не набули потрібного потенціалу для того, щоб здобути повноцінну вищу освіту.

Чи справедливо з позиції суспільної моралі та економіки ставити вступний бар'єр перед тими, хто протягом одинадцяти років день у день «гриз граніт науки» і готовий витримати будь-який конкурс? Не пустити до вищої школи цих людей — означає даремно змарнувати величезний потенціал середньої освіти й родини як фундаменту суспільства.

Друга проблема — пріоритетність тих чи інших дисциплін. Якщо не визначимося, ризикуємо наплодити «зайвих» спеціалістів. Так само не менш важливе питання — розподіл. Студенти комерційних вузів навіть за денної форми навчання, як правило, десь працюють, вони «шукають себе», і є значна впевненість у тому, що протягом 5 років навчання проблему працевлаштування буде розв'язано. А державні вузи на таке не спроможні.

А куди подіти величезну армію викладачів, які мають учені ступені і звання, гори написаних ними книг і статей, анітрохи не потрібних нині суспільству? Це дуже складне питання. Идеться не про вік викладача, а про його затребуваність. Очевидно, на державному рівні слід розв'язувати проблему кадрового перерозподілу, переведення до системи технікумів, профтехучилищ, шкіл та інших установ тих, чиї знання, досвід дадуть хоч якусь користь.



— Професор, прийміть у мене залік.

ЗРОЗУМІЛО, що перехід на комерційні рейки вищої школи — процес необоротний. Держава сьогодні не має грошей, аби оплатити одинадцятирічну загальну середню освіту й гарантувати безоплатну вищу. Що ж до найбільш обдарованих школярів і студентів вищої школи, то для підвищення їхнього освітнього рівня держава має знайти гроші за рахунок заощадження коштів, що їх витрачають сьогодні на армію нездарних викладачів і не менш нездарних студентів.

Час починати реалізацію широкомасштабної програми приватизації не тільки майна державної вищої школи, а й її інтелектуального потенціалу, інакше вона просто приречена.

А от які галузі знання найперспективніші? Гадаємо, це — вміння «робити гроші», тобто бізнес, торгівля виробленою в державі продукцією, а також досконале знання законів, які управляють бізнесом. Важливі іноземні мови, обізнаність з комп'ютером і взагалі — **вміння робити щось конкретне і корисне для суспільства. Та спочатку вища школа повинна створити себе, оновитися цілковито. Без цього у XXI століття перепустки немає.**

Євген КЛИМЕНКО, доцент Київського державного інституту культури.

Не старіють душею ветерани. Ветерани Другої світової

ПО ЗАКІНЧЕННІ Великої Вітчизняної війни колишні однополчани почали шукати одне одного, стихійно створювати перші ради ветеранів полків, дивізій, корпусів, армій. І ось 40 років тому в Радянському Союзі було створено Комітет ветеранів. В Україні такі організації також створювали в ряді міст. На їх основі в листопаді 1991 року було засновано Українську спілку учасників війни. Організацію, що поповнюється новими ветеранськими радами, в тому числі і з-за кордону, приймають у члени ФМАК (Всесвітня федерація ветеранів) та Європейської організації ветеранів, що об'єднують 27 мільйонів учасників Другої світової війни із 72 країн світу. 1993 року спілка ветеранів отримала статус Міжнародної української спілки учасників війни (МУСУВ). Громадська організація воїнів-фронтовиків об'єднує сьогодні близько 600 тисяч учасників бойових дій у 1058 первинних організаціях усіх областей України.

Така коротко історія ветеранського руху в Україні, проте, як це буває у нас, усе не так-то просто. Річ у тім, що в Україні відбулося, образно кажучи, змішування стилів і жанрів. Важко зрозуміти як, але з 90-х років досить однозначне слово «ветеран» стало значущим і багатоликим. Хоча у більшості людей воно досі асоціюється з теплом травневого дня, з укритими сивиною людьми, в очах яких палає вогонь 20-річних юнаків і дівчат, і з орденами та медалями за бойові подвиги на фронтах Великої Вітчизняної, в яких відбивається яскраве весняне сонце. І все ж таки нині в Україні функціонує більш як 16 ветеранських організацій зі своїми статутами і положеннями, а в містах і областях ще більше. Лише в Києві — 20 громадських організацій. Аж ніяк не хочу образити ветеранів праці, Збройних сил, правоохоронних органів, учасників ядерних випробувань у колишньому СРСР, воїнів-афганців, людей, які жили і народилися на окупованих територіях, пенсіонерів. Ми всі схиляємося перед їхніми трудовими та бойовими заслугами. Проте, погодьтеся, що фронтовики, партизани, інваліди війни, в'язні фашистських таборів, народні ополченці заслужили право на те, щоб їх виділили із 14,5 мільйона всіх ветеранів нашої країни.

Учасників бойових дій Другої світової війни за міжнародними нормами та угодами скрізь визнано особливо заслуженою категорією населення. Мають пільги, державний і соціально-правовий захист. Окрім того, пільги і допомоги учасникам війни коригуються в міру старіння цієї категорії громадян. Звісно, в кращий бік.

Ветерани війни в Україні, порівняно з ветеранами інших країн, у тому числі ветеранами СНД, найбільш малозабезпечені та соціально не захищені.

І все ж таки тішить і захоплює те, що вони, пройшовши вогонь, воду і мідні труби, не доживають, а живуть і борються саме за «життя», гідне пройденого шляху, а не за «існування». І їхня робота дає певні результати.

Представники МУСУВ, його керівники, які давно перейшли 70-річний рубіж, захищають соціально-правові інтереси ветеранів війни, активно відстоюють виконання законів і правових актів, спрямованих на поліпшення їх матеріально-побутових умов. Їхній активності можна лише дивуватися і схилятися перед нею. Бо за останні чотири роки делегати від МУСУВ узяли участь у семи міжнародних симпозіумах ФМАК, а 43 делегації спілки ветеранів побували в 23 країнах світу і в свою чергу прийняли у себе ветеранів із 12 країн світу. Результат зарубіжних поїздок — домовленість про створення під Києвом, у Ворзелі, Міжнародного реабілітаційного центру оздоровлення інвалідів війни для країн Центральної і Східної Європи. Його засновником став лорд Ф. Діксон з Великобританії. Гроші на центр надають також спонсори із Швейцарії, Німеччини, Люксембургу. МУСУВ отримав від ветеранської організації Франції значну суму для допомоги учасникам війни. Не обминає їх і гуманітарна допомога від ветеранів-союзників. Та найбільшим результатом міжнародної діяльності ветерани вважають зростання авторитету ветеранського руху України на міжнародному рівні.

Значно складніше дається ветеранам розв'язання проблем внутрішніх. Але ветерани не звикли відступати і здаватися.

Сьогодні вони готуються до святкування 53-х роковин визволення України і 54-х визволення Києва від німецько-фашистських загарбників. Бог їм у поміч, коли ми не в змозі...

Яна СТАДІЛЬНА.

Спростування

Редакція газети «Голос України» просить вибачення у комітету Міжнародної української Спілки учасників війни (МУСУВ) і читачів газети за публікацію без відповідної перевірки недостовірної інформації про негативну діяльність МУСУВ і його керівників, про що йшлося в публікації під назвою «Шпаціpен, шпаціpен...» за підписом члена редколегії В. Жежери в № 203 від 26 жовтня 1996 року.

Сподіваємося, що дане спростування редакції газети відновить справедливість у ветеранському русі України, а конфлікт, що виник, буде вичерпано.

Абзац з листа

Потьомкінські асфальти

Улітку всі мешканці Понорниці були свідками, як, чекаючи на голову Чернігівської облдержадміністрації з почтом, швидкими темпами ремонтували дорогу, кладучи асфальт на асфальт. Хоча дорога могла б почекати до кращих часів. Тим часом педагогів відправили у неоплачувані відпустки. Зарплати вони не бачать по півроку, періодичної преси не передплатили, самі печуть хліб. Наруга над Богом, учителем і героями повертає народ у здичавіння і хаос, — гласить індійська мудрість.

В. ШАВРИЦЬКА, Л. СУШЕНИЦЯ — всього 28 підписів

Понорниця
Коропського району
Чернігівської області.

Знайдено снігову людину!

Хіба нормальними є для багатонаціональної Ялти, де навчаються більше тридцяти тисяч дітей, мізер дитсадкових груп з українською мовою виховання та лише одна недільна й од[...] благочинна українські школ[...] які загалом відвідує десь зі сто чоловік? Схоже, українці у власній державі можуть перетворитися на «снігових людей». Так само не назвеш нормальним становище 250 тисяч кримських татар, котрі лише завдяки неймовірним зусиллям і закордонній допомозі допомоглися того, що було створено декілька шкіл і, долаючи величезні перешкоди, виборюють нові дитсадівські групи та шкільні класи.

Зиновій СВЕРДУН.

Крим.

Діоген шукав насамперед директора

Школа буде справді хорошою лише тоді, коли її керівник дуже любить дітей (а на це здатні лише надто добрі люди), є природженим психологом (чого не навчить жоден університет) і має організаторські здібності. Таких нечасто зустрінеш у нашому суспільстві, та й освітянська бюрократія кістьми ляже, але не допустить таких керувати школами. Як на мене, нема для майбутнього важливішої посади, ніж директор школи. Обов'язок уряду розробити механізм, який забезпечував би спрямування до цієї сфери найдостойніших.

Віктор ГОРБАНЬ.

Артемівка
Чапаївського району
Харківської області.

Алея, що веде до церкви

У жовтні 1991 року на честь першої річниці Незалежності ми заклали шкільний сад: кожен учень і педагог посадив дерево. У жовтні 1996 року ми вирішили зібрати насіння яблуні й груші, закласти шкільну плодово-ягідну шкілку й продовжити висаджувати дерева біля адмінбудинку, будинку «Просвіти», медичних установ, уздовж дороги, яка веде до церкви.

Приєднуйтеся до нас!

Учні середньої школи с. Поляни.

Золочівський район
Львівської області.

«Сьогодні суди вже не ті, і це треба визнати»

Нещодавно на розширеному засіданні президії Верховного суду України було підбито підсумки діяльності судів в 1996 році. Про ці та деякі інші питання наша розмова з головою Верховного суду України Віталієм Бойком.

—Віталію Федоровичу, чим 1996 рік був знаменний для судових органів нашої держави?

—Безперечно тим, що була прийнята Конституція України, яка гарантує громадянам можливість захисту в суді від будь-яких порушень прав і свобод. Конституція поширила юрисдикцію судів на всі правовідносини, що виникають у державі, закріпила обов'язок щодо забезпечення фінансування та належних умов функціонування і захисту суддів.

—Будь ласка, охарактеризуйте роботу судів у 1996 році?

—Загалом кількість розглянутих справ у судах значно збільшилася. В районних та обласних судах розглянуто 644899 цивільних справ, у середньому на 19 % більше, ніж у 1995 році. Справ, пов'язаних з адміністративно-правовими відносинами — збільшилося більш, як на дві третини, кримінальних справ розглянуто 194230, що на 9,7 % більше, ніж у 1995 році, за всі злочини засуджено 242124 особи, більше на 13,7 % у порівнянні з 1995 роком, і на 123 % більше, ніж у 1991 році.

—Чи відзначалися на президії недоліки в діяльності судів і які саме?

—Так. Зокрема, було акцентовано увагу на те, що 84414 цивільних справ, або 13 % розглянуто понад строки, встановлені законодавством. По кримінальних справах скасовані та змінені в касаційному і наглядовому порядку вироки щодо 10146 осіб.

В останній час збільшилося скарг на необґрунтовані відмови в зверненні до суду. Це свідчить про те, що окремі судді до кінця не усвідомили для себе конституційні положення, які гарантують право громадянина на звернення до суду.

Особливу тривогу викликало те, що третина вироків обласних судів скасовується в зв'язку з обранням засудженим м'яких мір покарання та необґрунтованим виправданням винних.

На жаль, однією з найбільш поширених підстав скасування вироків є помилки і порушення закону судами в судовому засіданні, внаслідок чого скасовані вироки щодо 3770 осіб. У деяких судах допускається порушення прав підсудних на захист.

—Аналізуючи вказані недоліки в діяльності судів Ви, мабуть, з'ясовували причини такого становища? Вірогідно, що якість судових розглядів справ залежить не тільки від суду, а й органів, які з ним працюють, позивачів, відповідачів.

—Безумовно, причини недоліків діяльності судів більш широкі, аніж рівень професійної підготовки суддів, або не належне матеріально-технічне забезпечення судів. З року в рік серйозною проблемою є низька якість попереднього слідства. Порушення слідчими вимог процесуального законодавства призводить до тяганини в розслідуванні і судовому розгляді справ, дозволяє окремим обвинуваченим ухилятися від слідства і суду, ущемлює права й інтереси потерпілих, завдає непоправної шкоди авторитету влади і правосуддю.

Недоліки слідства вимушені усувати суди. Це призводить до тяганини в розгляді справ.

Про недоліки в роботі органів розслідування свідчать і дані про виправдання осіб, які безпідставно були притягнуті до кримінальної відповідальності. Якщо в 1995 році судами було виправдано 1069 осіб, то в 1996 році — 1216. Кожна десята справа повертається на додаткове розслідування.

До цього часу більше половини справ розглядається судами першої інстанції без участі прокурора. Відсутність прокурора в кримінальному судочинстві, а це майже по кожній другій справі, змушує суд вільно чи невільно брати на себе виконання окремих функцій обвинувачення, що суперечить принципам організації і діяльності суду, ставить під сумнів його неупередженість і об'єктивність. Суддя повинен оцінювати докази, показання свідків, а не виконувати функції прокурора щодо обвинувачення. Ми наполягаємо на тому, щоб прокуратура забезпечила участь прокурора в судовому процесі і судовий процес був дійсно змагальним, і щоб у цьому змаганні суддя участі не брав, а тільки оцінював представлені суду докази. Якщо стан справ, пов'язаних з участю прокурора в судочинстві не зміниться, ми будемо вимушені відкладати розгляд справ, поки не будуть виконуватися з боку органів прокуратури вимоги законодавства.

Хотів би зауважити, що таке становище підриває авторитет суду, повагу до нього. До речі, звідси й виникає суто психологічно негативне ставлення громадян до суду, які бачать, що суд, у зв'язку з відсутністю прокурора, змушений виконувати функції обвинувачення, і складається враження, що суд обов'язково хоче визнати особу винною, «засудити» її до позбавлення волі, приховати якісь недоліки попереднього слідства і таке інше.

Існує і проблема забезпечення права підсудних на правовий захист від обвинувачення. За чинним законодавством у кримінальному судочинстві захисником може виступати лише адвокат, але судові адвокати не бажають працювати задарма, і це зрозуміло, а підсудний не завжди може сплатити послуги адвоката, але він має право на захист, гарантований Конституцією. Хоча реально скористатися ним може не завжди, і не тільки в зв'язку з відсутністю грошей. В деяких місцях України є така обмежена кількість адвокатів, що фізично вони не мають змоги виконувати свої функції належним чином. Уявіть собі, по справі проходить три підсудних: кожен з них має право скористатися послугами адвоката. Адвокат потрібен кожному окремий. Один адвокат не може вести захист за всіх тому, що інтереси підсудних різні (хтось є організатором, виконавцем і т. ін., тобто в кожного своя ступінь винуватості в скоєному злочині). І тут з'ясовується, що в місті (районі) є лише два адвокати! Погодьтеся, це проблема, державна проблема.

—Мабуть, кадрова проблема щодо забезпечення судів кваліфікованими кадрами є не менш серйозною, ніж ті, про які Ви говорили?

—Саме так. Сьогодні це проблема найважливіша для судів України. Організація підбору кадрів залишається невирішеною, до цього часу відсутній закон України «Про Вищу раду юстиції», без діяльності якої неможливе призначення суддів.

На даний момент вакантними є 603 посади суддів, з них 309 в обласних судах. Ситуація вкрай небезпечна. За останні роки число суддів, які мають стаж роботи від 15 до 20 років, становить лише 15 % від усього суддівського корпусу. Хто ж буде навчати вперше призначених суддів? Спеціальних навчальних закладів, наприклад, для підвищення кваліфікації, не існує.

—Багато проблем. Здається, у Вашому «кошику» є ще з десяток?

—Безумовно. Ще не створено судової міліції, існування якої було передбачено законодавством ще чотири роки тому, є проблеми з фінансуванням судів, забезпеченням житлом суддів й інше.

—На засіданні президії Ви висунули пропозицію щодо створення в Україні судової державної адміністрації. В зв'язку з чим виникла потреба в створенні такого органу і чим він повинен займатися?

—Потреба в цьому органі є надзвичайна. Сьогодні обслуговуванням судової гілки влади займається інша гілка влади — виконавча, в особі Міністерства юстиції України. Практично тут може діяти принцип: «Хто платить, той й замовляє музику». Іноді доходить до абсурду. Є приклад, коли строк для оскарження рішення суду ще не скінчився, а вже начальник управління юстиції, який виступав у судовому процесі відповідачем, як представник держави, направляє в кваліфікаційну комісію суддів подання з проханням притягти до відповідальності суддю, який постановив це рішення, за те, що він неправильно його прийняв. Є й інші факти, коли органи юстиції недоцільно використовують кошти, виділені для забезпечення діяльності судів. А саме головне —суди потрапляють у залежність від чиновника виконавчої влади. Ми бачимо один вихід — створення судової державної адміністрації, яка б прийняла на себе виконання функцій Міністерства юстиції щодо забезпечення діяльності судів та суддів, яка б була підконтрольною та підзвітною органам суддівського самоврядування. Це відповідало б положенням чинної Конституції України, створило б умови, коли судова діяльність не була б залежною від виконавчої влади, що в свою чергу забезпечило б право громадянина на неупереджений суд. А це — одна з основних засад для функціонування демократичного суспільства.

На жаль, суди сьогодні залишаються в такому стані, і відношення до них таке саме, яке було і раніше — як до органу, що займається обслуговуванням населення, і не більше. Сьогодні суди вже не ті, і це треба визнати. Суд — це гілка влади, і давайте будемо робити так, щоб цю гілку поважали не менш, ніж законодавчу, або виконавчу і створювали їй належні умови для здійснення правосуддя.

— Дякую за бесіду.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

«Відродження» поповнює фонди Парламентської бібліотеки України

ГОЛОВА Наглядової Ради Міжнародного фонду «Відродження» Богдан Гаврилишин передав Парламентській бібліотеці України книги 94 найменувань. Вони видані коштом фонду за програмою «Трансформація гуманітарної освіти в Україні», здійснюваною МФВ спільно з Міністерством освіти України.

Завдання програми — сприяти позитивним змінам в системі народної освіти, зокрема, шляхом підготовки і впровадження в програми шкіл та вузів нових методик навчання і виховання, зорієнтованих на цінності української і світової культур. Вже протягом трьох років, вклавши в це значні кошти (понад 5 млн. доларів США), фонд здійснює видання на конкурсній основі кількох серій підручників нового покоління. Їх автори — відомі українські вчені та педагоги-практики.

Усі видання проходять прискіпливу науково-методичну експертизу та тривалу апробацію в 385 школах, середніх спеціальних навчальних закладах і в вузах держави. Чимало з них вже визнано кращими підручниками й посібниками з профільних дисциплін: народознавства, філософії права, мови, історії, соціології, економіки, управління, екології. Видані на сучасному поліграфічному рівні, на тендерних засадах, книги гідно представляли Україну на міжнародних книготоргових виставках у Лондоні, Будапешті, Варшаві та Франкфурті.

Як повідомив доктор Богдан Гаврилишин, видання підручників, наукової літератури, словників, довідників, а також перекладів кращих творів зарубіжних авторів-освітян триватиме й надалі.

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка подякував фондові за цю помітну в громадському житті держави, гідну наслідування доброчинну акцію. У розмові про проблеми громадсько-політичного і культурного життя, роль недержавних організацій в розбудові громадянського суспільства в Україні взяли участь Михайло Косів — голова комісії ВР України з питань культури і духовності, Павло Мовчан — народний депутат України, голова Товариства «Просвіта», професор В'ячеслав Покотило — директор МФВ.

Тетяна СТРЕКАЛЬ.

«Три історії» Кіри Муратової

Нарешті в Одесі, в концертній залі санаторію ім. Чкалова, відбулася прем'єра фільму відомого українського кінорежисера Кіри Муратової «Три історії». За умов гострої нестачі коштів стрічку знімали на Одеській кіностудії два з лишком роки. Фільм, складові якого — три різносюжетні новели, що зв'язані єдиною ідеєю — «хто ти є серед людей?», —тепло сприйняли шанувальники таланту К. Муратової. А масовому глядачеві ще належить стрічку оцінити.

Плюси і мінуси «Ювілейного»

Гостинно прийняв перших відвідувачів восьмиповерховий готель «Ювілейний», збудований на честь 100-річчя АТ «Сумське МНВО імені Фрунзе». У ньому 34 номери, ресторан та карколомні ціни... Зате готель обслуговує клієнтів за європейськими стандартами.

У номер

● *Донецьк*

Робочі руки ще знадобляться

Близько 1,3 мільйона гривень буде спрямовано цього року для оснащення нових лав на п'яти шахтах України, а також для будівництва нової шахти «Никанор» (Луганська область), повідомили в державній компанії «Укрвуглереструктуризація». Названі заходи сприятимуть створенню нових робочих місць у процесі реструктуризації вугільної галузі. Нині до складу компанії входить 21 шахта, що закривається, із загальною кількістю працюючих понад 3 тисячі осіб.

● *Чернігів*

Президент — Президентові: нехай ореться

Цієї весни у Чайкиному Новгород-Сіверського району працюватимуть два трактори МТЗ-1221, котрі подарував білоруський президент О. Лукашенко Л. Кучмі з надією, що чернігівські земляки нашого Президента дадуть високу оцінку новинці, а невдовзі Україна замовить цю техніку в сусідньої держави. З нагоди дарунку в селі відбувся мітинг. Делегація Білорусі, очолювана помічником О. Лукашенка С. Посоховим, передала ключі від тракторів селянам.

● *Сімферополь*

Шляхи звернення збагненні

Близько 60 тисяч підписів кримських татар зібрано під зверненням меджлісу до керівництва України із вимогами розв'язати низку політико-правових і соціально-економічних проблем, з якими зіштовхуються депортовані. Петиційна кампанія тривала в Криму і за його межами майже два місяці. Зібрані за цей час підписи і саме звернення, крім столиці, буде надіслано до ОБСЄ та ООН.

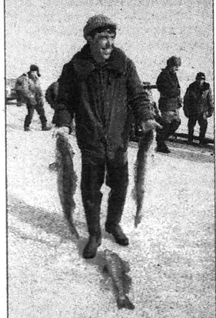
Колектив Інституту фізики НАН України з глибоким сумом сповіщає, що внаслідок тяжкої хвороби на 60-му році обірвалося життя видатного вченого в галузі радіаційної фізики, завідувача відділу, колишнього заступника директора інституту, лауреата державних премій України та СРСР, активного учасника ліквідації аварії на ЧАЕС, доктора фізико-математичних наук, професора

Валерія Івановича ШАХОВЦОВА

і висловлює співчуття рідним та близьким.

Досвід

Ризик — благородна справа. Навіть у морі



Миколаївська «Рибакколгоспспілка» стала єдиною в республіканській системі, що не тільки виконала план з випуску харчової продукції, а й збільшила його на 530 тонн. «Непогано ми стартували цього року, — каже голова правління об'єднання Валерій Сурін. — Якщо не зменшимо темпів, зможемо вийти за основними показниками на рівень 1992 року, що є для нас орієнтиром».

Сьогодні серед лідерів — очаківський рибоколгосп «Чорноморець». Два його сейнери ведуть лов у Чорному морі, ще один ремонтується на заводі «Океан». Зимової пори вони пішли на розумний ризик і організували останній лов піленгасу на Березанському лимані. Розрахунок був правильний: бригада Олександра Маслюченка вже спіймала більш як двадцять тонн цієї кефалі. За висновком фахівців і вчених, запас цієї риби в лимані визначено в 900 тонн.

Голова колгоспу Володимир Чечулін вважає, що, коли колгоспу допоможуть із плавзасобами, добування риби збільшиться в кілька разів.



На знімках: Віталій Леженкін — молодий, але удачливий рибалка; механіки сейнера «Рибак Очакова» Олександр Якуба та Іван Прохоров готуються до лову.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ-Укрінформ).

Пропозиція

Чи охопить Україну пітьма після закриття Чорнобильської АЕС?

***Виробниче** об'єднання «Запорізька АЕС» та Запорізьке відкрите акціонерне товариство «Світанок» пропонують програми, які дозволять нашій державі отримати стільки електроенергії, скільки щороку виробляють щонайменше два атомних енергоблоки-мільйонники. Без додаткового будівництва останніх.*

1996 року шість блоків Запорізької атомної станції виробили 34 477 мільйонів кіловат-годин електроенергії. Коефіцієнт використання встановленої потужності виріс на всіх блоках, а в цілому по станції порівняно з 1995 роком збільшився на 10 відсотків.

Того ж таки минулого року адміністрація ВО «Запорізька АЕС» оприлюднила заяву:

станція до 2005 року може забезпечити на шести діючих енергоблоках, кожен із яких щодоби здатен «видавати на дроти» 24 мільйони кіловат, 42 мільярди кіловат-годин на рік. Це еквівалентно введенню в експлуатацію ще одного, сьомого, блока-мільйонника.

—Програма обійдеться в 400 — 500 мільйонів доларів США, — каже генеральний директор ВО Данко Білей, — у той час як вартість будівництва і введення в експлуатацію енергоблока оцінюється в 2,5 — 3 мільярди.

Та існує одна умова, без виконання якої, буде важко втілити плани у життя. Хоча треба зовсім не багато: щоб споживачі вчасно сплачували станції гроші за спожиту електроенергію. За існуючим тарифом, який торік становив 3,3 копійки за кіловат-годину, це в 6—10 разів нижче від світових цін.

На жаль, лише на кінець січня споживачі заборгували станції понад 650 мільйонів гривень...

В Україні таких аналогів виробництва електроенергії немає. Як, до речі, й на теренах колишнього Союзу. А почалося все з оглядової статті нині покійного академіка Дибана, що підштовхнула фахівців відкритого акціонерного товариства «Світанок» до активних дій.

Адже вони зрозуміли: якщо об'єднати джерело теплоенергії — котел із газовою турбіною, яка приводить у дію електричний генератор, — а також утилізувати тепло газів у цій самій турбіні й у цьому самому котлі, то можна досягти високого ступеня використання палива. Скажімо, коефіцієнт використання палива для виробництва електроенергії становить 0,35, а завдяки нововведенню можна підвищити його вдвічі. А це вже відчутна економія!

Щоб підтвердити свої розрахунки, в приватному «Світанку» не поскупилися на гроші і заплатили Інституту технічної теплофізики за дослідження можливості спільного використання турбіни і традиційного котла.

— Результати вражаючі, — розповідає перший віце-президент ВАТ «Світанок» Валерій Ванін. — Можливий економічний ефект на одному лише котлі — близько 700 тисяч доларів на рік. Якщо використати всі котельні України, то можна «закрити» потужності Чорнобильської АЕС.

Володимир ДУПАК.

Як нас взувають

«Не на душу, а на ноги»

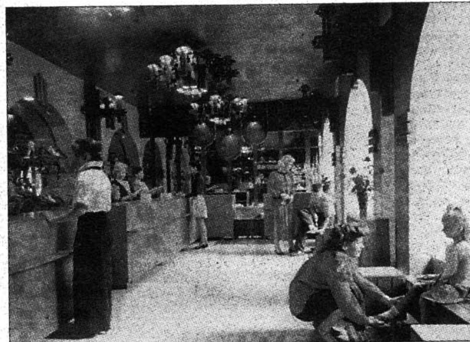
***Так** генеральний директор взуттєвої фірми «Оріль» Валерій Грицан формулює теперішню виробничу політику свого підприємства. Виготовляємо, мовляв, взуття не на душу населення, як раніше, а на ноги... Що ж, так воно і має бути.*

Продукція «Орелі» сьогодні нічим не поступається найвишуканішій імпортній. Це очевидний факт, в якому давно переконалися мешканці Дніпропетровщини. Щойно підприємство відкрило третій фірмовий магазин — після обласного центру і Кривого Рогу тепер ще й у Дніпродзержинську.

Для Грицана — це подія, адже через власну торговельну мережу «Оріль» реалізує нині майже дві третини свого взуття. Для мера Дніпродзержинська Василя Швеця —також радість, бо він обіцяв городянам налагодити тут продаж за доступними цінами пристойних товарів ширужитку. І для облдержадміністрації, представники якої теж взяли участь у відкритті магазину, подія нерядова, оскільки свідчить, що в області не на словах, а на ділі підтримують вітчизняне виробництво.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.



Полтавські каблучки цокають у Римі

На Полтавщині стараннями місцевої влади запроваджено чітку схему ярмарків: улітку — міжнародний Сорочинський, узимку — два малих: грудневий — із формуванням пакету замовлень на продовольчу групу товарів і лютневий — на промислову. Чого на них більше — данини традиціям, показухи чи пошуків нових форм організації торгівлі?..

Особливого бажання йти на малий лютневий ярмарок не було. Бо, відверто кажучи, вивчати попит на вітчизняні товари ліпше за все на будь-якому речовому ринку Полтави або Диканьки. І там, і там покупець найчастіше підтримує заморського виробника. Проте добре організована реклама ярмарку, а це теж важить чимало, пересилили вагання.

Для початку кілька штрихів з так званої «пленарної частини». Заступник голови облдержадміністрації Олександр Полієвець охарактеризував реальний стан на ринку товарів народного споживання області. Спад виробництва лише за минулий рік в області становив більш як 40 відсотків. Зазнали занепаду 228 підприємств із 290. Відтак скоротилося виробництво взуття, трикотажу, білизни, сорочок, штанів тощо. Питома вага виробів легкої промисловості — 4 відсотки від загальних обсягів. Парадокс, але прилавки магазинів, склади і бази завалені місцевим ширвжитком. Але тут справа не лише в «худих» гаманцях покупців. Досі в області не одержано сертифіката на жодне найменування товару. Чим «пробивати» вікно у Європу? Питання аж ніяк не риторичне, бо товари полтавці випускають...

Скажімо, торік полтавська виробничо-технічна фірма «Крокуль» уперше відправила до Італії 30 тисяч пар шкіряних жіночих босоніжок. І, диво то чи закономірність, але там їх розкупили до останньої пари. Понад те, надійшли нові замовлення — і вже не лише на босоніжки, а й на жіночі чобітки та туфлі.

Добре знані за кордоном і вироби ВАТ «Полтавський алмазний завод», «Крюківський вагонобудівний завод» і «Легмаш», ВО «Знамено», фірми «Ворскла» та інших. Їхні моделі — переважно нові розробки — за межами України мають неабиякий попит, а вдома продукція не знаходить дороги до споживача. І здебільшого через те, що вітчизняний замовник не виконує своїх зобов'язань. Передумав, скажімо, або не захотів брати замовлений товар... Ще зо два роки тому миргородська фабрика «Україна» в широкому асортименті випускала учнівське приладдя: лінійки, косинці, лекала тощо. Нині все це завозять з-за кордону.

Товарів, які потрібні споживачам і яких не випускають в області, не злічити, як і не злічити тих, хто самоусунувся, злякався труднощів, не зорієнтувався. Але попри все є на Полтавщині й позитивні приклади господарювання. Скажімо, АТ «Велика Круча» з Пирятинського району — пересічний колгосп — реформувався в сільськогосподарське підприємство, яке вирощує хліб і виготовляє промислові товари (щойно освоїли керамічне виробництво), варять навіть... пиво. Приклад пошуків колгоспом свого місця на ринку — це один з багатьох уроків і для інших.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Школа

Чим забезпечується престижність

УКРАЇНСЬКА академія банківської справи гостинно відчинила двері для студентів, викладачів і гостей лише восени минулого року.



Перше зачудування вишуканістю відреставрованого навчального приміщення, в якому аудиторії стали нагадувати майбутні апартаменти найбільш перспективних випускників, де в кого змінилося на скепсис. Навіщо ця охайно-осяйна комп'ютеризована академія, що не можемо дати ради й уже існуючим навчальним закладам? Адже в інститутах не виплачують по декілька місяців зарплати викладачам... Автору ідеї створення першої в Україні банківської академії, ректору на громадських засадах, доктору економічних наук Анатолію Єпіфанову і досі доводиться бути під прицілом подібних запитань. Тим часом жодної шкоди бюджету, тим паче наявній системі підготовки спеціалістів, поява нового навчального закладу не завдала. Навпаки, в Україні вперше з'явився спеціалізований вуз, у якому можна здобути освіту висококваліфікованого фахівця банківської сфери з обліку та аудиту, фінансового менеджменту. Академія стала головним навчальним закладом у ланці банківських коледжів НБУ, що діють у Харкові, Львові та Черкасах.

—Жодної копійки з державного бюджету ми не взяли, —каже перший проректор, доктор економічних наук Володимир Міщенко. — Що це за економічний вуз, якщо він не може утримувати себе!

Ентузіасти-організатори відкриття у Сумах досить престижного не тільки за назвою навчального закладу передусім сподіваються на самофінансування. Кошти надходять від головних замовників — майбутніх фахівців банківської справи. Значна частина студентів сплачує за рік 1800 гривень. Але найбільше фінансових надходжень — від надання платних послуг: постійно діючих курсів з комп'ютерної грамотності, підготовки школярів до економічних вузів України, платних семінарів з питань оподаткування, бухгалтерського обліку, цінних паперів. В академії викладають 10 докторів і 30 кандидатів наук.

... У супроводі декана Бориса Дадашева знайомлюся з академією — у післяобідній час. В аудиторіях йдуть заняття із школярами, працюють кілька груп з вивчення іноземних мов. Зазираємо до бібліотеки — тут теж пожвавлено. Кілька тисяч найсучасніших видань з банківської справи, новинок економічної науки — до послуг студентів. До речі, при банківській академії вже діє аспірантура і докторантура.

Дивуюсь, коли дізнаюся, що у вузі навчаються на стаціонарі всього 196 студентів (заочно — 198). Це теж, як пояснили мені, один із шляхів виживання. Кількість студентів тут планують збільшити до 2000 чоловік, але не більше, оскільки у великого навчального закладу може з'явитися безліч проблем. Найближче майбутнє, переконують, за подібними невеличкими осередками освіти, бо вони мають кращу можливість забезпечити високу якість навчання і бути необтяжливими для бюджетної сфери.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Суми.

Сім разів подумай — раз змінюй

ОСТАННІМ часом пожвавішала пропаганда потреби в терміновій американізації бухгалтерського обліку в Україні. З цього приводу хотілося б звернути увагу на кілька моментів, що викликають певні побоювання.

1. Американський облік — у тому вигляді, як його збираються запозичувати, — орієнтований на визначення фінансових підсумків раз на рік. Такий механізм, однак, відповідає лише стабільним економічним системам. А в Україні шалені перепади ефективності роботи підприємств зумовлюють абсолютну неприйнятність згаданого порядку, бо кінцевий результат «+4» можуть становити не лише 4 рази по «+1», а й «-20», «+54», «-20» та «-10». Отож такий «результат» нічого собою не являє, а за умов щоквартального оподаткування це ще й може призвести до вкрай небезпечних наслідків. Адже доки на початку майбутнього року визначиться фінансовий результат року поточного, підприємства стануть перед потребою цілий рік сплачувати податки за минулим роком. І в результаті ті, що збіднюють, залишаться без останніх оборотних коштів і будуть неспроможні сплачувати, а від тих, що розбагатіють, сподіватися надто великих внесків теж не випадає, бо їхні податки «тягнутиме вниз» минулий рік. Отже, держава не отримає ані від тих, ані від інших. Звісно, буде й перерахунок за підсумками року, але, по-перше, невпинна інфляція зробить його вельми умовним; по-друге, до перерахунку «доживуть» не всі; а по-третє, таке дивне кредитування взагалі не можна нічим пояснити. Навіщо ж нам такі смертельні номери?

2. Порядок визначення моменту реалізації (отже, й оподаткування) за відвантаженням продукції, а не за її оплатою, притаманний американському обліковi, в умовах постійних неплатежів призведе до того, що, відвантаживши продукцію задово до оплати, українські підприємства всі кошти, які залишаться, віддаватимуть на податки, що зробить неможливим подальший виробничий процес. З цієї точки зору оподаткування за отриманням грошей і справедливіше, і більшою мірою сприяє виживанню. Хоча для стабільної Америки це, можливо, і не принципово: там гроші йдуть, хоча й з лагом, але стабільно. А в нас «реалізація за відвантаженням» задушить підприємства, а відроджувати їх буде значно складніше, аніж не припускатися помилок із самого початку.

3. Перехід на абсолютно нову для нас систему обліку, що ґрунтується на зовсім інших методологічних засадах, може відбутися лише за умов перенавчання бухгалтерів, яке потребує, якщо ставитися до цього серйозно, аж ніяк не менше часу, ніж сьогоднішня 5-річна вища бухгалтерська освіта. Прискорені курси тут недоречні і будуть лише профанацією. Питання: що робити підприємствам, поки сотні тисяч бухгалтерів кілька років перенавчатимуться? Зайве нагадувати, що на час роботи без обліку вони уподібняться до сліпих кошенят.

Згадаймо геніального Монтеня: «Вельми сумнівно, чи може зміна чинного закону, хоч би який він був, дати таку очевидну користь, щоб переважити те зло, яке виникне, якщо його потривожити».

Олександр КІРШ,
кандидат економічних наук, головний редактор журналу «Бухгалтер».

Знай наших!

Продукти в дорогу

На Одеському залізничному вокзалі — новина: відкрито чудово обладнаний комплекс «Продукти в дорогу». Зробили це фірми «Фенікс» та «Трансінвестсервіс». Відтепер тим, хто лаштується провести кілька годин чи й кілька діб у дорозі, не обов'язково відвідувати одеський «Привоз» — все необхідне вони знаходять тут.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Ударимо комплексом по цілині!

Автосервіс у нашій країні — це непіднята цілина. Тому в АТ «УкрТАТнафта» передбачили створення мережі фірмових сервісних центрів по всій Україні. Це будуть супермодерні (за нашими мірками) комплекси, до складу яких входитимуть комп'ютеризовані автозаправна і діагностична технічні станції, магазин, бар, сучасна система очисних споруд тощо. Будівництво першого такого комплексу вже, по суті, завершено на Полтавському проспекті в Кременчуці. На автотрасі Дніпропетровськ—Бориспіль передбачається спорудження другої фірмової АЗС, які вже влучно охрестили в народі «заправками для машин і водіїв».

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Ми й самі нарахуємо платежі

У Чернівцях невдовзі не буде черг серед бажаючих вчасно сплатити гроші за комунальні послуги. Практично всі служби, що надають їх, вирішили створити власні абонентські відділення. Змусило комунальників до цього те, що житлово-експлуатаційні підприємства (їм раніше надходили всі платежі) з великими затримками переказували їх за призначенням, часто «перекачували» гроші абонентів через комерційні банки.

Віднедавна перейшов на самостійне збирання платежів і чернівецький «Водоканал». Результати не забарилися —підприємство зуміло відчутно поліпшити фінансове становище, почало вчасно розраховуватися зі своїми боржниками, скоротило борг у зарплаті.

Мер Чернівців Микола Федорук заохочує таку ініціативу. Комунальникам позачергово виділяють приміщення для абонентських груп. Крім того, міська влада створює єдину комп'ютерну мережу, яка спростить процедуру слати й інших платежів та одержання громадянами субсидій.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Реалії

Де ти, сервіс європейський?

ВОСЬМОГО березня кримське жіноцтво спостерігало за черговим яскравим шоу — демонстрацією унікальних зачісок майстра-перукаря, ведучої телециклу «Шарм» Лілії Лапакас. Її театр зачісок «Лілея» називають країною мрій.



Святковість видовища на день поклоніння жінці, безперечно, додала настрою багатьом. Навіть тим, хто скрушно поправляючи бігуді, думає про те, що й на свято не має змоги зробити зачіску хоча б у рядового перукаря.

Надто багато видів послуг стали недоступними для загалу. Стан справ до того невтішний, що свідчить про серйозний розвал всієї системи побутового обслуговування населення. Обсяги реалізації послуг минулого року не склали й половини рівня 1990 року. Мережа побутових підприємств зменшилась на дві третини. 90 відсотків сіл лишились без майстерень і комплексних приймальних пунктів. Закриття лазень стало масовим явищем.

Дивом тримається на плаву державна сімферопольська фірма «Кримчанка». Секрет її успіху в справжній самовідданості та професіоналізмі колективу, широкому спектрі послуг, які тут надають за помірніші, ніж в колег, ціни.

Та приклад цей, на жаль, поодинокий. Загалом спектр послуг населенню звужується катастрофічно швидко. Це, зокрема, залежить від кількості грошей у клієнтів. А тим часом ціни на побутовий сервіс по заду за рік на півострові зросли вдвічі, а то й утричі.

Цю невеселу ситуацію загострюють ще й «гримаси», набридлі нам з доперебудовчого періоду. Ми примудрились надто помірні ціни за послуги залишити в минулому, а нахабство, грубість. Товщина гаманця стала критерієм не тільки рівня класу обслуговування, а й поведінки декого з тих, хто нас обслуговує. Спектр ролей найширший — від лакейської улесливості до найбрутальнішого хамства. І це в Криму, куди приїжджають поліпшити настрій і здоров'я мільйони людей. Що ж вони побачать нинішнього курортного сезону?

Пунктів прийому речей у чистку, пофарбування, ремонт не знайдеш — перепрофільовані, перепродані. Споживачу майже неможливо захистити свої права, адже в Криму перші і єдині серед цивілізованих країн відмовились від квитанцій і касових чеків. Суму сплати часто визначають на око, оцінюючи фінансову спроможність клієнта за зовнішнім виглядом. Тож безнадійно скаржитись в управління із захисту прав, споживачів, податкову інспекцію чи правоохоронні органи.

Що привело до занепаду галузь, яка мала б скрашувати наше життя? Саморегуляції, заради якої відмовились від стабільності централізованого керування, не відбулось. Комерціалізація і передача майна побутових підприємств у комунальну власність зупинила надходження коштів у спільну касу побутовиків. Приватизовані рентабельні салони, фотоательє, перукарні відмовились продовжувати агонію неприбуткових лазне-пральних та райкомбінатів. Малорентабельні підприємства, проївши матеріально-технічні ресурси, закінчують своє існування на аукціонах.

Добила ж галузь відміна пільг для побутовиків, що збурило ціни на послуги, а відтак спричинило масовий відтік їх споживачів. Цю ситуацію довелось рятувати уряду Криму. Тільки на тимчасове врегулювання цієї проблеми торік довелось виділити 100 мільярдів карбованців бюджетних коштів.

Заступник міністра торгівлі, зовнішньоекономічних зв'язків і захисту прав споживачів Криму Віктор Сидоренко порятунок галузі бачить у терміновому відновленні управління службою побуту на рівні держави. Лише вона може реанімувати підприємства, які надають масові побутові послуги.

І, схоже, він має рацію.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

А МОВА — ВУХА В'ЯНУТЬ,

або Чи дочекаємося ми доброго телебачення на державних українських каналах?

Нам пишуть

Передачу «Монітор» на каналі УТ-1 за участю президента Національної телевізійної компанії п. Лешика, знаного досі як компетентного фахівця демократичних поглядів, очікували з інтересом. На жаль, ця перша із запланованої серії передач багато в чому нас розчарувала. Адже глядачів найбільше цікавить зміст і форма телевізійних програм, перспективи їх поліпшення й збагачення. Натомість ми почули розлогу оповідь про суто внутрішні, часом господарчі, проблеми Українського телебачення.

А тим часом запитання глядачів засвідчили, що саме їх турбує. Так, наприклад, зникли з ефіру цікаві інформаційні програми «Вікна. Новини», «Вікна у світ», «Доброго ранку, Україно!», «Свіжий погляд на історію» (у програмі «Добрий вечір»), які за професійним рівнем зроблені набагато ліпше від інформаційних програм УТ-1. На запитання, чому так сталося, п. Лешик фактично не відповів.

Непокоїть глядачів і зникнення з ефіру таких політико-аналітичних програм, як «Трибуна парламентських фракцій», «Дискусія лідерів», «Парламентський вісник». Пояснення п. Лешика, що не можна висвітлювати діяльність парламенту, залишаючи в тіні решту гілок влади, не витримує критики. Названі програми давали глядачам можливість чіткіше усвідомити політичну картину нашого суспільства, почути думки і погляди конкретних політичних діячів, що для нас не байдуже, зокрема, з огляду на наступні парламентські та президентські вибори.

З розповіді п. Лешика випливає, що у розпорядженні Державної української телекомпанії є 1-й та частково 2-й телеканал. Якщо проаналізувати програми передач за кілька тижнів цього року, то можна зробити висновок, що якоїсь продуманої системи в них немає, ефір пошматований невеликими випадковими передачами. А тим часом вибрати є з чого — згадаймо чудові телефільми й авторські програми Л. Мужука, А. Музичука, А. Дмитрука, Л. Воєводина, В. Кастеллі та інших.

На 1-му каналі майже зникли кінофільми. Стала банальним штампом досить часто повторювана думка, що закордонні фільми несуть ідеї насильства, надмірної сексуальної свободи та прищеплюють поганий смак. Проте у багатьох американських, австралійських, канадських фільмах і серіалах цікаві сюжети, привабливі образи, в них панує атмосфера добра, взаємодопомоги, дружби, це так зване «сімейне кіно» (добрим прикладом якого є серіал «Фараони в синьому»). На жаль, такі фільми або зникли з екранів телевізора, або ж їх пересунуто на дуже пізній час, незручний для більшості глядачів. Невдоволення багатьох викликає зняття з програми серіалу «Санта-Барбара», що має своє, досить широке коло прихильників.

І ще одна проблема, яка видається надто важливою для нас, мовознавців, — проблема мовного режиму на телебаченні. Відомо, що мова багатьох програм телебачення рясніє помилками різного характеру. Неодноразово ЗМІ критикували за це авторів передач. Чи ж є ця хвороба хронічною і невиліковною? Мабуть, ні. Адже мова телебачення різних стилів і жанрів охоплює, зрештою, певну кількість лексичних одиниць і граматичних правил. Чому ж регулярними, масовими є елементарні помилки, як, наприклад, уживання **знаходитися** замість **перебувати, міститися, бути; залишити** замість **покинути**; неправильне вживання слів **уява — уявлення, альянс — мезальянс, чисельний — численний** тощо, порушення норм наголосу та ін.

Не можна сказати, що громадськість байдужа до того, що вона чує з телеекрану та радіоефіру. Колишнього ведучого програми «Доброго ранку, Україно!» п. Климчука часом дратували зауваження щодо його численних помилок. Звісно, навіть такій обдарованій та інтелігентній людині, як пан Климчук, важко вести прямий ефір мовою, що не є його рідною. Може, тому він і покинув цю програму та подався у світи?

Такий стан з мовою, оминаючи вже велику окрему проблему щодо вживання в авторських передачах недержавної мови, потребує, як нам здається, цілої системи заходів. Те, що запропонував у своїй відповіді п. Лешик, а саме — відбір грамотних людей через атестацію, видається принаймні наївним. Ми начувані, що часто атестація має формальний, необ'єктивний характер. (Нам відомі конкретні приклади, але без згоди «потерпілих» від такої атестації не наводитимемо їхніх прізвищ).

Натомість можна було б ужити певних заходів, які швидко дали б добрі наслідки. Телебачення мусить мати постійно діючий і повноважний відділ або сектор, який здійснював би контроль за окремими передачами з належними дисциплінарними висновками. Необхідну допомогу, думаємо, міг би надати відділ культури мови Інституту української мови НАНУ. Треба діяти, бо за п'ять років незалежності культура мовлення, яке мало б бути еталонним, значно впала через відсутність відповідного мовно-пуристичного клімату.

Тетяна МАРУСЕНКО, Лідія РОДНІНА,
кандидати філологічних наук.

УБИВСТВО НА КОЛЕСАХ

Є ТАКА міліція — транспортна. Генерал-майор Григорій Литвин, поки служив у «звичайній», теж гадав, наче таке ось виокремлення-зайве. А як очолив управління внутрішніх справ на Придніпровській залізниці, швидко переконався: тут своя специфіка, і «спеціалізація» цілком виправдана. А зустрілися ми з Григорієм Федоровичем з вельми конкретною метою: колись залізничники волали «рятуйте» від того, що вантажі під час перевезення розкрадали, а тепер про це щось нічого не чути. Невже перестали красти?

—Де там! — відразу заперечує Григорій Литвин. — Дві третини всіх злочинів, скоюваних на залізниці, — це зламані вагони чи замки на них, випотрошені контейнери, розкурочена техніка на відкритих платформах. Грабують усе підряд, грабують серед білого дня, а ночами й поготів.

Але, продовжує Григорій Федорович, така злочинність, на превеликий жаль, уже не «дріб'язкова», як витівки чеховського зловмисника. Сьогодні насправді крадуть зі значно більшим розмахом — і винахідливіше, навіть «вишуканіше». Якщо раніше наші залізниці образно називали артеріями держави, то тепер вони, маючи справу з хворою і наполовину кримінальною економікою, і поготів забиті підступними «тромбами».

Приклади? Одна бідова жіночка якийсь час працювала за кордоном в австрійсько-угорській страховій компанії. Відстажувавшись, повернулася до Києва. Тут свій досвід використала, щоб утворити «липову», ніде не зареєстровану фірму, котра водночас пропонувала доморослим комерсантам страхові послуги якраз стосовно перевезення їх вантажів. Скажімо, з точки У в точку Л (між якими майже тисяча кілометрів) відправляють контейнер, наповнений дорогою комп'ютерною технікою. Але водночас подібний — за документами — вантаж пакують і в точку Д. Правда, цього разу наповнений... сміттям та мотлохом. Але це з'ясовується лише тоді, коли вантаж прибуде за адресою. Отже, в дорозі контейнер хтось відкрив і вибрав з нього товар, тому залізниця має сплачувати чималу суму?

Тільки цього разу в точці Д — у Дніпропетровську тобто — номер не пройшов: в управлінні транспортної міліції дуже засумнівалися, потім вочевидь запідозрили недобре — все перевірили ретельно, професійно. І з'ясували, що це ой яка оборудка, здійснена уже аж ніяк не вперше.

Як же вдалося аферистці досі там і тут, з обох боків знаходити спільників і виходити сухою з води? Скринька відчинялася просто, як і контейнер: кошториси таких «операцій» відкрито враховували «інтерес» компаньйонів і передбачали витрати на «данину» міліції, СБУ і прокуратурі.

Ще приклад. Металургійний завод відвантажує прокат на суму (за відпускними цінами) 524 тисячі доларів. Та мимо усі мислимі й немислимі строки, а за призначенням він не прибуває. Ніби заблукав, а що й документи на цей вантаж пропали, так це під кінець стає дохоче ясно. Поки їх з усіх сил шукають в одному кінці СНД, прокат уже розвантажують там, де його ніби не повинні були й чекати — в Білорусі. Так, посланці дніпропетровської транспортної міліції в Мінську встигли саме на бал — на розвантаження вагонів.

Слідство знову встановило, що це була не перша спроба. Отож попередні пройшли «успішніше». І знову постає запитання: як же так, що в нас служба на службі, митниця на митниці стоять на сторожі, та вчасно ніхто не упильнував хитрощів? Відповідь знову вражає: у складі злочинної групи був дуже висококваліфікований фахівець —колишній начальник контррозвідки дивізії колишньої радянської армії.

Тіньова економіка, якщо хочете знати, пересіла тепер і на колеса пасажирських поїздів. Затишні купе, уявіть собі, дуже надійні і для укладання нових «угод», і для з'ясування «стосунків» після реалізації старих. Ось на відкосі залізничної колії за селищем Олексіївка Херсонської області знайшли мертвим харків'янина Валерія К. Ясно, що комерсанта. Напередодні він напрочуд вигідно спродав оптом свій товар у Сімферополі — отримав готівкою на руки понад 50 тисяч доларів. Замовники-покупці були такі ввічливі й турботливі, що навіть придбали квиток на зворотний проїзд. Не знав тільки приречений мешканець Харкова, що насправді придбали не один, а чотири — на все купе. І що до нього не випадково підсіли хвацькі хлопці з дуже сексуально принадною молодичкою. Отож щедро пригощали коньяком, після якого зовсім важко не реагувати на ніби доступні жіночі зваби... І фінал вам уже відомий. Втім, фінал такий: слідство, здійснене транспортно-лінійною, як її ще називають, міліцією, допомогло викрити в Криму злочинне гніздо «валютних мінял» в особливо великих розмірах.

Незабаром ще одну таку групу було знешкоджено в Керчі. Але теж після того, як шукали вбивць знайденого мертвим на обочині залізниці директора одного малого підприємства Михайла М. Достеменно дізналися, що цей Михайло повертався додому принаймні з двадцятьма тисячами доларів у кейсі...

— З'явився, по суті, новий вид злочинного «бізнесу» — замовлені вбивства на колесах, — каже генерал-майор Григорій Литвин. — Про нього ніхто ще мови не веде як про специфічний, одначе ми вже маємо з ним справу і навіть створили задля відповідної запобіжної боротьби спеціальний підрозділ.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.



Спорт

І лідерам буває непереливки

Чемпіонат країни з футболу. 16-й тур.

Ворскла—Карпати. 0:0. 17 000 глядачів. **Таврія—Кремінь. 1:1.** 1300. 1:0 Духновський, 40, 1:1 Яновський, 62. **Чорноморець—Кривбас. 0:0.** 1200. **Прикарпаття—Нива В. 2:1.** 7000. 0:1 Кіцак, 51, 1:1 Юрченко, 74, 2:1 Зав'ялов, 85.

	В	Н	П	М	О
Динамо	11	2	2	36-11	35
Ворскла	8	5	3	25-13	29
Чорноморець	9	2	5	24-17	29
Дніпро	7	7	1	29-12	28
Шахтар	8	3	4	26-13	27
Зірка-НІБАС	8	1	6	16-20	[illegible]
Карпати	7	3	6	19-15	[illegible]
Таврія	6	4	6	19-21	22
ЦСКА	6	2	7	14-16	20
Нива Т	6	2	7	15-19	20
Металург	5	4	6	18-20	19
Торпедо	5	2	8	13-21	17
Прикарпаття	5	2	9	17-28	17
Кривбас	4	2	10	13-28	14
Кремінь	3	3	10	15-30	12
Нива В	2	4	10	7-22	10

У зв'язку із проведенням півфіналів Кубка країни в цьому турі не брало участь кілька команд. Серед них лідер турні[illegible] а також претенденти на наго[illegible]ди —»Шахтар» і «Дніпро».

Утім, навіть цей, скорочений, ігровий день дав чимало інформації для роздумів. Приміром, дещо розчарували одеситі, які так і не підібрали ключів до воріт аутсайдера. Моряки, атакуючи на позиції «Кривбаса», діяли вкрай одноманітно, шукали постійно лише одно[illegible] гравця Гусейнова. А той, схож[illegible] перебуває не в найкращій формі. Втрата двох очок у домашньому матчі зі слабким суперником може істотно вплинути на турнірне становище «Чорноморця» на фініші чемпіонату. Їх якраз може й не вистачити для здобуття комплекту медалей. Тим більше, що в суботу в черговому турі одесити грають у Києві проти «Динамо», яке очок дарувати не збирається нікому.

Певний інтерес мав і поє[illegible]нок у Івано-Франківську, де зустрічалися майже сусіди в турнірній таблиці. Я побував на зборі «Прикарпаття» в Угорщині і пригадую, як усі гравці готувалися саме до цього стартового поєдинку другого кола. І, як бачимо, поставлене завдання виконали. До того ж підопічні Віктора Колотова виявили бійцівські якості. Пропустивши у другому таймі, вони наполегливо штурмували ворота вінничан. Дуже важливий м'яч провів ветеран клубу Ігор Юрченко. А за п'ять хвилин до завершення поєдинку Андрієві Зав'ялову вдалося поставити переможну крапку.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Баскетбол. Чемпіонат країни. Чоловіки. Суперліга. «Денді-Баскет» (Київ)—»Будівельник-Хорда» (Київ) —85:116.

Хокей. Київський «Сокіл», як відомо, вийшов до фіналу турніру плей-оф чемпіонату СЄХЛ. Його суперник —латвійський клуб «Юніорс» (Рига). Перший матч суперники зіграли у столиці Латвії. Перемогли кияни — 2:1. Успіх до них прийшов в овертаймі. Переможну шайбу на 62-й хвилині закинув Шевченко. А в основний час події розгорталися так: рижанин Хромченков відкрив рахунок (7-ма хвилина), а наш Зіневич зрівняв його (28). Суперники проведуть у Ризі ще один поєдинок, а потім приїдуть грати до Києва.

До уваги акціонерів!

Відкрите акціонерне товариство ***«Кременчуцьке АТП-15307»*** запрошує своїх акціонерів на перші загальні збори, які відбудуться 30 квітня 1997 року о 13 годині.

Реєстрація акціонерів буде проводитися в залі засідань з 11 години.

Порядок денний

1. Про внесення змін та доповнень до статуту ВАТ.
2. Вибори керівних органів товариства.
3. Різне.

Збори відбудуться за адресою: 315326, м. Кременчук Полтавської області, вул. Київська,49/2, зал засідань.

Телефони для довідок: 7-06-89, 7-15-29.

Арбітражний суд Луганської області (348000, Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, 3-а) порушив справу № 05/23-10/226 про банкрутство Слов'яносербського торговельно-виробничого підприємства (р/р № 642001 в АПБ «Україна», МФО 304137, адреса: м. Зимогір'я Луганської області, вул. Чкалова, 4).

Претензії надсилати протягом місяця з дня виходу оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, пр-т Ушакова, 47) порушив справу про банкрутство орендного підприємства «Рибгосп «Збур'ївка» (326240, Херсонська обл., Голопристанський р-н, с. Стара Збур'ївка; р/р 383112 у відділенні банку «Україна» АПБ Голої Пристані, МФО 352060).

Заяви кредиторів та санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б 18-290 о банкротстве малого частного предприятия «Норма», юридический адрес: 322830, Днепропетровская область, Широковский район, пгт. Широкое, ул. Ленина, 115, расчетный счет 468611 в АК АПБ «Украина», МФО 305244, код ОКПО 13427906.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 1-2-17Б о банкротстве частного предприятия «Ольга» (г. Донецк-114, ул. Р. Люксембург, 72, р/счет 468687 в КБ «Донкомбанк», МФО 334709).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело №Б2-46 от 22.01.97 г. о признании банкротом ООО «Мекос» (Днепропетровск, ул. Ленинградская, 5, расчетный счет 467203 в КБ «Класик», МФО 305704).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело №Б2-184 от 12.11.96 г. о признании банкротом ООО фирмы «Ювтен» (320038, Днепропетровск, ул. Курчатова, 6, р/с 467206 в Кировском отделении, Укрсоцбанка МФО 305374).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, м. Незалежності, 1) порушив справу № 161-Б про банкрутство малого приватного підприємства «Прум».

Юридична адреса: 280016, м. Хмельницький, вул. Інститутська, 14. Р/р 1644076 в «Укрсоцбанку» м. Хмельницького, МФО 315018.

Інформація про восьмий випуск акцій інвестиційної компанії *«Київське інвестиційне акціонерне товариство» (АТ «КІНТО»)*

Інвестиційна компанія «Київське інвестиційне акціонерне товариство» (надалі — Товариство) —акціонерне товариство з іноземними інвестиціями зареєстрована 23.03.92 р.

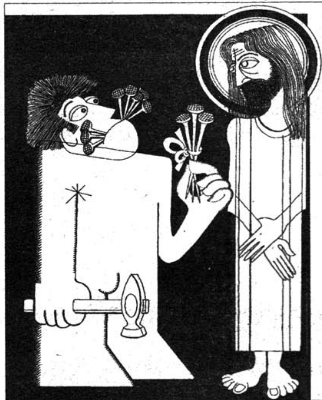
Товариство має ліцензію Міністерства фінансів України № 26 на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів. Операції з цінними паперами становлять виключний вид діяльності товариства.

Загальними зборами акціонерів АТ «КІНТО» від 14.02.97 р. (протокол № 1) прийнято рішення про збільшення статутного фонду шляхом збільшення номінальної вартості акцій.

Восьмий випуск акцій складається із 400.000 (чотирьохсот тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 15 (п'ятнадцять) гривень кожна на загальну суму 6.000.000 (шість мільйонів) гривень.

Розміщення акцій восьмого випуску здійснюється шляхом обміну акцій попереднього випуску на акції нового випуску у співвідношенні: одна акція попереднього випуску — одна акція восьмого випуску. Збільшення номінальної вартості здійснюється за рахунок прибутку.

Обмін акцій здійснюється з 17 по 20 березня 1997 року за адресою: **252023, Київ, Спортивна пл., 1, тел. 221-56-29.**



Памфлет

Апокаліпсис

І вже хтось біжить. Ба, та це ж шеф-редактор незалежної громадсько-політичної газети! І куди він так поспішає? Та невже до автокефальної церкви, щоб помолитись за членів фракції «Комуністи Країни за соціальну справедливість і народовладдя», яких він щойно полюбив? Бо ж написано: «Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас і моліться за тих, хто вас переслідує» (Матвія, 5:44).

А в національно-демократичному таборі знову щось спалахнуло. Суперечка, мабуть. Так і є: не знають, що робити з національною ідеєю. «Нам потрібна ідея інтернаціональна, — наполягають християнські демократи, — адже ще Св. Апостол-інтернаціоналіст Павло стверджував: «Нема юдея, ні грека... бо всі ми один в Ісусі Христі» (Галатам, 3:28). «Ні!» —заперечують унівці. — То юдеїв та греків нема, а країнці є, були і будуть! Тож — слава Країні!»

Позбувся портфеля пан Голгофуватий... То пан Гетьман своїм Універсалом скасував судочинство разом з Міністерством справедливості. Бо написано: «Не судіть, щоб і вас не судили» (Матвія, 7:1).

Арештанти, всі як один, увірували в Господа і стали такими досконалими, що їх відпустили на волю. А в спорожнілі келії з дозволу Фонду державного, яке ще не роздали, майна вселилися ченці.

Так в столиці з'явилась ще одна лавра — Лук'янівська ім. Ст. Хмари. І тамтешні ченці співають тепер «за здравіє» щойно каналізованого святого на ймення Водоканал. Цей святий, виявляється, простив лаврі борги, бо ж написано: «І прости нам борги наші, як і ми прощаємо боржникам нашим» (Матвія, 6:12). Взаємозалік, так би мовити. Ні тобі кредиторської, ні навіть дебіторської заборгованості! І стали банки позичати «новим» країнцям гроші: хто скільки може і на будь-який термін, аж до другого пришестя. Бо написано: «Хто хоче позичити в тебе — не відвертайсь від нього» (Матвія, 5:42) і «Позичте, не ждучи нічого назад» (Луки, 6:35).

У ті дні пан Генеральний писар на брифінзі з нагоди всенародного свята усікновення глави Івана Хрестителя сказав: «Попри негаразди наші, ми будемо наполегливо християнізувати економіку і суспільне життя доти, доки останній країнець не опиниться в Царстві Небесному» і нагадав декому віщі слова: «Багатому трудно ввійти в Царство Небесне» (Матвія, 19:23).

Після цього «нові» країнці продали свої маєтності, роздали гроші убогим швейцарським банкірам (бо написано: «Піди, продай добра свої та й убогим роздай», Матвія, 19:21) і подалися в землі обітовані.

У ті дні набув розповсюдження передовий досвід викладачів Ковчегобудівельної академії ім. праведника Ноя, що в місті Св. Миколая. Натхненні Святим Духом і якимсь Ханигіним науковці цього закладу неспростовно довели, що тільки Біблія повинна стати тим єдиним підручником, за яким слід вивчати не лише такі основоположні дисципліни, як казуїстику, демагогію та лицемірство, але й кібернетику, історію Країни, англійську мову тощо. Відповідна реформа в сфері впливу тоді ще Міністерства освіти не забарилась.

І щезли з вулиць книжники: вже кожен країнець мав щонайменше одну Біблію. А фарисеїв у незалежній державі ніколи не було. Інтелігенти, щоправда, були. Колись...

І ніхто вже не миє руки, бо написано: «Їсти руками невмитими — не опоганює людини» (Матвія, 15:20), зате всі вправляються в благочесті, бо «вправа тілесна на мало корисна» (1 Тимофія, 4:7,8).

І не стало зброї в охоронців порядку. Та й навіщо їм вона, коли в кожного міліціонера є друга щока? Написано ж: «Коли вдарить тебе хто в праву щоку твою, підстав йому й другу» (Матвія, 5:39). І тоді завстидається нападник, увірує і побіжить туди, куди — пам'ятаєте? — побіг шеф-редактор.

Якось пан Гетьман нагородив сержанта міліції Кіфу П. С. хрестом «За мужність». Нагородив за те, що коли двоє невідомих зняли з Кіфи мундир, він віддав їм і нижню сорочку. На прес-конференції з цього приводу Павло Симонович сказав: «Сорочку я віддав, тому що написано: «Хто хоче верхню одіж твою взяти, — не бороняй і сорочки» (Луки, 6:29). На запитання ж кореспондента урядової газети «Християнський кур'єр»: «А що робити міліціонеру, якщо зловмисник знімає з нього чоботи?» хрестом нагороджений відповів: «На жаль, про чоботи в Новому Завіті нічого не написано, тому кожен нехай діє на свій розсуд, але з вірою».

А ось хрест на трудовому законодавстві поставив депутат Працездатний. «Панове депутати! — так почав він промову на пленарному засіданні Великої Ради. —Погляньте на польові лілеї: не працюють, не прядуть, а як їх Господь зодягає! А горобців бачите? Не сіють, не жнуть, не збирають у клуні, а проте Отець наш Небесний їх годує. Та невже ми гірші за горобців!? Тож не будемо журитися, кажучи: «Що будемо їсти», чи: «Що будемо пити», або: «У що зодягнемось?» Отець наш Небесний знає, що все це нам потрібно. Тож будемо шукати найперш Царства Небесного, а все це нам додасться» (Матвія, 6:26 - 33).

І хоч не велів Господь думати про день завтрашній, депутати, перш ніж розійтись на пошуки Царства Небесного, все ж таки створили недоторканний державний запас: п'ять хлібин та дві тараньки. На той випадок, щоб, коли Ісус навідається в Країну, йому було чим нагодувати уцілілий на той час генофонд нації: щось із п'ять тисяч чоловік, якщо не рахувати жінок і дітей (Матвія, 14:17 — 21).

А коли національна телерадіокомпанія розподілила весь ефірний час і простір між трьома православними, однією не дуже православною і сотнею інших, але теж християнських, конфесій, справдилось пророцтво Сина Божого: «Чи ви думаєте, що прийшов Я мир дати на землю? Ні, кажу вам, але поділ! Віднині бо п'ятеро в домі одному поділені будуть: троє супроти двох, і двоє супроти трьох. Стане батько на сина, а син проти батька, мати проти дочки, а дочка проти матері, свекруха навпроти невістки своєї, а невістка навпроти свекрухи!» (Луки, 12:51 - 53).

Розділились таким чином країнці, та не було ще між ними тієї палкої любові, якою шеф-редактор полюбив фракцію. І тоді знана в Рускавці християнська місія «Звістка миру» виступила із заключною, християнською звісно, програмою: «Хто не зо Мною, той проти Мене» (Луки, 11:23).

***

24 серпня року 2056 від Р. Х. газета «Вашингтонський піст» повідомила, що кілька днів тому незалежні спостерігачі бачили біля Глевахи (столична провінція) останнього країнця. Схоже, він все ще шукав там Царство Небесне. «А взагалі, Країна була пуста та порожня, і Дух Божий ширяв над нею», — так закінчується це повідомлення.

Анатолій МІНЬКО.

Весна. Бракує вітамінів, та не бракує зсувів

У кого як, а у чернівчан прихід весни викликає суперечливі почуття. Надто в тих, хто мешкає на східній околиці міста, де два роки тому стався зсув.

Біля підніжжя крутого пагорба, що спускається до Одеської вулиці, свого часу повним ходом ішли запобіжні роботи. Але грошей, відпущених державою для захисту цієї території, виявилося замало. Міська казна заборгувала будівельникам більше восьми мільйонів гривень, і вони вивели свою техніку з об'єкта. Зараз тут панує загрозливий спокій. Бо після першої зимової відлиги великі маси землі знову почали повільно, але вперто сповзати донизу. Напір виявився такий могутній, що зрушили з місця і далеко посунулися, забиті глибоко в грунт, залізобетонні палі, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ. Це загрожує єдиній залізничній гілці, котра веде з Чернівців до Західної Європи. Біля раніше зруйнованої лікарні нова тріщина ламаною лінією потягнулася до вулиці Гагаріна. Серйозна небезпека загрожує тутешньому житловому масиву.

Відомі грунтознавці, гідрологи, екологи, геологи з наукових центрів Чернівців, Львова, Івано-Франківська, Одеси та Києва запропонували програму, котра спочатку має різко загальмувати руйнівні процеси, а згодом і зупинити їх. Рекомендації вчених і фахівців передбачають глибокий дренаж на значних площах, прокладання водогінних та каналізаційних мереж, створення ще двох пальових полів та нових залізобетонних заслонів. За попередніми підрахунками, це обійдеться щонайменше в 120 мільйонів гривень — удванадцятеро більше, ніж було уже витрачено. Звичайно, шукати такі гроші в місцевому бюджеті — марна справа. Тож голова облдержадміністрації Георгій Філіпчук під час зустрічей з Президентом та Прем'єр-міністром неодноразово порушував питання про централізоване фінансування протизсувних робіт. Сесії міської та обласної рад теж не дрімали й надіслали свої звернення до урядових інстанцій.

Весна. Чернівцям бракує грошей і не бракує зсувів.

Сторінку підготувала Людмила Іваненко.

З телетайпа

«Нитку» віддають в оренду російським льотчикам

Нещодавно прийнятою між Україною та Росією угодою передбачено використання російськими військовими на засадах оренди унікального об'єкта — полігона «Нитка» поблизу міста Саки в Криму. Про це повідомили кореспонденту ДІНАУ-Укрінформ у штабі ВПС України. Полігон призначений для випробування літаків морського базування та підготовки льотчиків палубної авіації. Він був єдиним таким навчально-технічним комплексом збройних сил колишнього СРСР. Об'єкт такого класу є лише в США. В Україні, як відомо, немає ні авіаносців, ні авіації морського базування. Тим часом північному сусідові без полігона не обійтися, будувати ж його в себе за нинішньої кризової ситуації недоцільно та й не під силу.

Сертифікат для помічників депутатів

Добре підготовлених помічників незабаром отримають народні депутати України. Школу майбутніх політиків, які вийдуть на арену наступного століття, заснували Львівський державний університет імені Івана Франка, управління у справах молоді облдержадміністрації, Український фонд підтримки реформ, Центр політичних досліджень «Україна — Європа» і Західноукраїнський ресурсний центр. Програма школи розрахована на два семестри, під час яких слухачі вивчатимуть багато цікавого. Наприклад, дисципліну «Феномен влади» чи «Механізм ухвалення політичних рішень», «Методи суспільного аналізу»... Заняття —тричі на місяць. Форма досить цікава: зустрічі, «круглі столи», семінари. Викладачі — відомі українські та зарубіжні політики. Отримавши сертифікат, можна сміливо пропонувати свою голову для використання хоч у передвиборчих компаніях, а хоч деінде.

Високогірний оазис



Виповнилося 30 років дендропаркові «Високогірний», розташованому в Прикарпатті на висоті від 900 до 1300 метрів над рівнем моря.

Ровесниця дендропарку — дугласія, що потрапила до нього з Північної Америки, за цей час виросла висотою понад 100 метрів, а товщина стовбура сягнула 450 см в обхваті. Дерево плодоносить, вселяючи надію, що такі гіганти невдовзі будуть неподинокі на Прикарпатті.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 289992.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311044.